

POEZIJA NE MORA DA SE RIMUJE,
ALI MORA DA SE POSVETI LEPOJ @ENI

ljubo moja bidni mi nevesta
sre}o moja pre|i na drugoga
jebajmo se dok ne padnemo u nesvesta
sam pravi mu{karc
a ho} li ja to za tebe bit
il za nekoju drugoju
nije s time bitno
jer sam pravi
homoseksualac nisam
nema vi{e ni velikih pедера
`elim da ti poru~ujem
i sve ono {to ve} zna{
znam da nisi tu
i ne treba mi ovo podse}anje
da mi nedostaje{
u srce mi vjekmatraje{
dolazim na tebe kao na da}u
evo, evo, sad }u

kad nas starluk na kvarnjaka na|e
kad nas starahatluk pokvareni sna|e
kad nama kvar starotnost prona|e
i kad u nam starnost kvarnu izna|e

za mrenje je vremnje

od starosti imunog sistema

od starosti bubrega

od starosti plu}a

od starosti sre}e

od starosti dobre volje okolnika

od starosti volje za `ivotom

od starosti `ivota

^OVSVAKAKUVEKMIRE OD STAROSTI

.....
i na stoitridesetiprvoj stranici jarosti

brate, al sam nervozan
 mnogo sam nervozan, bre, nervozan
 ko pandur kordonski svi kome se sme{kaju
 i debiloidno nutkaju ~okoladicama i cigarutkaju
 i jedva ~ekam da puknem
 i zarivam pendrek~inu u strahom promek{ane kosti
 jer sam pandur
 ali nisam pandur
 `birno oslobol`en batinama
 ni cajacni drot {to je skot i na naredbu skok
 ne ker
 jer te{kobu {voju poti{kujem
 nerve vozam, razdra`gljano ti{tim
 od tlapne muke neparulona~no pi{tim
 vri{ti mi ankscionometar
 al ti pored mr`nje {aljem
 kao bratu po mukamaljem
 instantnih savetnih preporuka
 mantrinih ~antrinih
 jer bolje preporuka nego izgri`ena ruka
 i stoma~na od lo{ih rima muka
 voli svoju neurozu kao samog sebe
 oslobol`am te svih pritisaka
 poervozom na okret hartije {to te saka
 osvoji}u ti momka

samo nek svih problema ne preostane ni zaborav samo
 damo da damo ti savet da se jebe{ damo
 spoznaj neurozu svoga tebe
 sa`ivi se sa svojom neurozom
VOLI SVOJU PSIHOZU KAO SAMOG SEBE
 psihoza nij ni kakva groza
 jer brate, mene samo ljubav voza

133.
saglasje

masovni potro{a- zaproizvo|a-no imaginaran
jednosmerno informati~ki hladnohnanjen
povoljno jo{ samo za afganri-ka plemena
nebesku srpsku rasu
{to bi da upadne i u kosmonetarnu kasu
decu sa prostora prethodne Jugoslavije
~emu prethodne
i doma}ice/gra|anke svih zemalja - ujedinite se
u tuposti jer samo tamo i mo`ete
elektronski interaktivno jo{ kao server putujem
dal u iksiksi vek
il mo`da u iksiksii
jer bolje i iksiksi i iskiski
nego prutara govnapara {ljivovica viski zlosluhom slutim
da li }e nas svojom zadatom svedeno{}u ograni~iti
katelepatno kre}u}i ikoni~ki jezik
direktnu razmenu mentalnog materijala prioritetiram
kada, po{to nam govor potreban ne}e biti
svi lepi }e ljudi peviti
i do`ivljava}emo kinestezno sadr`aje glava drugih
u vremenima dolaze}ih, dugih
a {ta }u ja koj do sada pesme gudih

entropi~no pesme entropi~no pesme entropi~no pesme
entropi~no pesme entropi~no pesme

ne mo`e van papira

(kontradesno) ni levo levo levo levo levo levo levo levo
levo

ni kontralevo desno i desno je tesno desno desno
desno

i stvaralavno imanentno i stvaralavsko morfolo{ki
MIRISOM VIDIM DODIRNI ZVUK KU[AJU] E MISLI
da li duh dodirne ~ula
e, prestarelo [arle, barle, [rale i druzi saglasivnosti
neka bude brale, barelu kosmi~ke stvararelativnosti

134. strani~ni

miropomazujem ti grudi prosutim semenom
da slu-ajno na{e u`ivanje ne prevazi|e ego-svrhu
ne dopadam se piscu biblije ~iji je krvavi bog
ubio zbog tog nesre}nog hedonistu
optere}en og ni~im do stra{}u
taj nije bio prepodobnik bogo-uuu-gadan
da bogoboja`ljivo nepostoje}eg u sebi pita
da potrebno li je istorijskom crevnom traktu
da proguta hostiju ne bi li iskenjao
kompjuter najnovije generacije
input molebstija amputira li prisutnost svetog du{ka
u intelovom procesoru
pustimo o sad na t
kibernetски guru mi je dao mudrost
MANJE RADI, VI[E ZARA\UJ

jo{ manje radi al i pride zaradi
nek pla}nu ti da ni{ta ne radi{
da na kraj{nom kraju
ni{vi{neradi{ a pomalko kradi{
da im bude stalo da pla}ju da pla-u zbog tebe
MANJE RADI, VI[E ZARA\UJ

jer ni ravnote`a vi{e nije optimistipi~kalna - raznote`a
dobijevi{ak raskrupnastiji od pru`ijava{luka
dekadencira kreativnost
MANJE RADI, VI[E ZARA\UJ

jer kad umetehneici posta{e reklamerni marketinga{i
stucavam svoju dopadljivost produkcijom mr`nje
da li davanjem negativnosti punim se blagodetima
novim mazohizmom - povampirenim sentimentalizmom
voljena ~itateljko, zna~i moram da te samu ostavim
do slede}e pesme iz koncepta sebi {tetavim, ~uj
MANJE RADI, VI[E ZARA\UJ

NAJBOLJE JE PROBUDITI SE BUDAN

ho}u da se probudim budan
da budem buda budan samoprobujen u svesti
svesno svesizna|en
svesamopomiren sa poniru}om ~injenicom budnosti
neutur{ijisan anksioznojano ponorom iz kog ispah
miri{ljav i sve` kakva je i zora u tradicionalisti-koj literaturi
bez goni-a koji vrebaju iz potrebnog sna
i neizbe`ne jave javnosti nedadne da
prate} bezobaveznosanskoseb
dopriinosam sam

i tera da `ivotu soldatuliram, ne}u
ho}u ja da soldakapituliram
ne}u da ubijam tu|u uniformu grdnogr|u
ne da ne mogam

135. stranica

mozgam

mogu zubuvrat zagristi
srkrvati toplomlazni mazni objekrvrat
da krvo-av ustno kloko}am
isparenjsko u`ivam dra`anim izunutra sinusima
ipak ne}u ubijati tu|u uniformu jer svoje nemam
ili da bolje izunakazno sro-kon-am
govnoranskim nasle|em - dou{ni-kim jezikom nacije
jezikom posisanim s mr{ave sise srpstva
sise sa ugra|enim prstima koji pritiskaju nos
jezikom samogu{onanije jezikom koji mi zapada u grlo
svoju uniformu potko`no nosim
vidi{ li je koje li je boje
kako li mi ogranepolete stoje
khrhrkrljam khrhrkljam jezik srpski kao svoj
budim se jo{ neprobujen u srpskom jeziku
ko bubreg u loju
sebli pijem jutarnjom prera|enu mokra}oju

prole}e je stiglo u na{ grad
ad sa suncem su na prljav{tinom obasjani plo~nik
izmileli gra|ani i prosjaci
hej, prosjaci, gde li su vam mesije
hej, hej, gra|ani, vama ni mesije

ni sa burekom tepsije pomo}i ne mogu

SVE SU BITKE DOBIJENE ALI IMA IH JO[

NEKOLIKO KOJE BI VREDELO IZGUBITI

oduvek sam tvrdtvrdio

da vera mora i mo`e

da pomera i najve}e planine

ali sam se uvek na vreme setsetio

da je bolje da Muhamed pri|e bregu

neg breg Muhamedu

verovali ili ne, smrt nam sti`e

bezaka{njenji`e na razli~iteg na~ine

u`itak nam slama i sem ostaj~iteg bola strahujem

da umrem na tu|e vreme, velt{mercirano ah

mo`e li se sida prenositi

pod a - amerika - nekrofilijom

pod be - besanica - korpofagijom

pod ce - cerebralije - vampirisanjem

pod de - ajde, de - i tako dalje

ako zarazite ~itavu populaciju sidom

ima}ete posle dve generacije otporne jedinke

i re{en problem globalne prenaseljenosti

i gladi za koju te zaboje jer mo`e{ i knjigu da ~ita{

{tita{ li se mentalnim kurtonom od virtuelnih virusa re~i

zna{ li da kao {to je hiv izaziva~ side

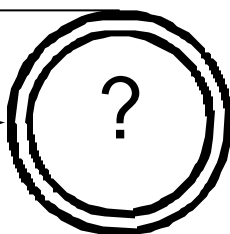
tako su i ljudi izaziva~i mizantropije

ali tebe }u sentimomentitalno lagati jer me ne vidi{

iakontinuitetitalno sam tu

o, odlazim, mene ovde vi{e ne}e biti

sni, sni lepe snove, a ja }u tebe sniti

ne mogu da se smatram centrom sveta
jer ja to jesam ←

krao kriti-ki kriterijum merkam merkantilno merilo
postojanja sebe

samoosu|enik za samog sebsjebenik
samosam samski sam

→ tebi }u poruku da dam

NEMOJ @URITI, JER NE[TO I

NE MO@E DA TI SE DOGODI

AKO NISI PRISUTAN

tustvovanje ozna-ava ovdesvetstvo

sadne-italac ove pesme ne postoji

postavljam ti tri retorska pitanja

ju-hu, poezijo, gde si?

tu si?

a gde tu?

ocenjivanje kvaliteta zasnovano je na
uo-avanju obilja veza i njihove pro-
gramirane harmoni-nosti (+ dis/anti)

nacrt teorije, kao i svake druge, sklon
pro{irivanju i dogmatiziranju
SVAKA STVAR KOJA SE DOGODILA
JE NAJBOLJA MOGU] A, JER S OBZI-
ROM DA SE DOGODILA, NE MO@E
SE POBOLJ[ATI

kvantno pesme - osnovna jedinica

koja je ograni~ena svojom zanimlji-
vo{u (pomerljiv pojam od sintaksi-
~ki zatvorene celine do kukice i crtice)
zanimljivost ~ini imanentna polivalen-
cija prihvatna na stvarnost i obavezno
mora u prvom planu imati:

seksolo{ko (akko slavi eros ili ismeva
suprotni stav)

politi~ko (akko je kritika i sprdnja sa
stavom, bez obzira kakvim,
akko je dosko~ica)

ontolo{ko (akko u sebi sadr` i jezi~ku
igru - fono-sema-sinta)

poetolo{ko (obzirom da i nije ba{ za-
nimljivo jer je usmereno
samo na sebe, akko ima
igru ontolo{kog tipa i ak-
ko se zatvorenost razbija,
banalizuje i parodotvara)

asocijativni naplivi

fonetski, semanti~ki,
morfolo{ko-morfo-
genetski, sintaksi~ki,
logi~ki (od deduktiv-
nih do polivalentno
analognih koji uklju-
~uju emotivne ispa-
de i proizvode meta-
foru

eventualitetno pesme je mogu]i algoritam

za pobjedu, pošto nam je jedino ona i zagarantovana
i propast našim neprijateljima jer im jedino to i sleduje
zdravi nazdravimo

odigrajmo pošto davanjem
odu friiderskom svetilistu trbuha
od veitskog usputarnog alabrca
do katarznog iskenjivog rituala
sa asesinskim asanama nekroznos mozga
obradovavanja klozetske olju

Inajekonomi-nija je meditacija dok spavam
siti i besni, zapesni-imo pesni

hej, pi-i}u jebi-i}u, do|i meni amo
evo, imam lepi kurac, pomiri{i samo
eljni za`eljimo

da gojaznu gojimo decu da jih gojzgjimo
kao naše stomake naše najbolje prijatelje
jer kad je njima dobro i nama je dobro

!hrana slu`i da se jede!

taj je jeo {ta je hteo tanjir ceo i tepsije ve}i deo
stra{no stra{no

sve sem integralnih `itarica i morskih algi je kancerogeno
sve ukusno je kancerogeno
ish-hranom generi{imo rakove akko je to cena
samo da askeze nema

da se najzadno do`ivi nesme{ena ~a{a meda
endorfinskom rado{u ~e`njim sebi
tebi {aljam ekstazne talase u`ivancijebi

DA NAM BUDE TOLIKO DOBRO
DA NAM KONA^NO POZLI KOLIKO]E DOBRO
DA NAM BUDE

ali neka nam ve} jednom situacija takova svane
ne}u da svagdujem svenuven
nadmeduven stomak gleda sebe kroz pupak

?gde sam?

Posle jedne knji`evne ve~eri na kojoj sam govo-
rio da nam je poezija usrana, da nam je vreme usra-
no, i na posletku, da nam je dr`ava usrana, pri~la mi
je jedna tinejd`erka, ~ak ne ni ru`na, i rekla mi je da
joj se izvinim. Ja sam po~eo da vrtim po glavi da li ja
nju od nekud poznajem, da mo`da nekad ranije, a
da se ne se}am, da joj nisam kakvu glupost napravio.
Ljubazno sam je pitao zbog ~ega bih ja to trebalo da
uradim. Ona mi je nadmeno odgovorila da sam joj
uvredio domovinu zato {to sam rekao da je usrana.
Pa, molim te lepo, jesi li ti normalna? Reci mi, kad si
se poslednji put jebala, da li si se uop{te ikad
prcala? Jel' si se nadra`ila i pi~ku navla`ila? O}e{
da odemo u vece da te tamo kresnem? Jel se to pali{
na fekalije? O}e{ u dupe da te jebem, {ta?

tako treba sa patriotama

i bolje sa rakom na plu}ima nego sa zemljom u grudima
bolje biti sa sr~anom manom nego sa domovinom u srcu

BOLJE SA TUMOROM NA MOZGU

NEGO SA OTAD@BINOM U MISLIMA

i ti sa zastavom, n-bojkom, barjakom, ~ime ve}

nabij je sebi u guzicu pa onda tamo ma{i

da li je vama bre svesno ko sam ja.....

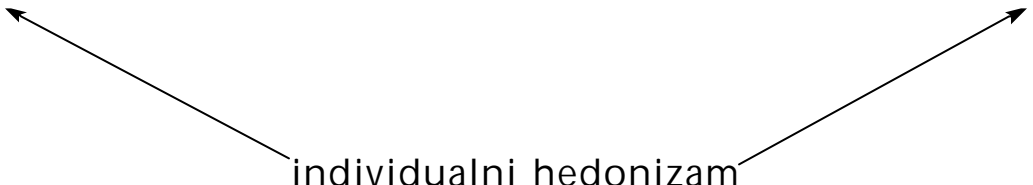
KOKA-KOLA - MODERNO PIJE
pi-im I moderno m
posl postmoderne m a kakvi
prethodarni sufikas obla`ava I {to?
proisti~ni prefikas {to istuje I to?
ah proisti~ni (izmoderni)
(post) prefikas zakasnasti
za nastavak pesme nije noge nego
prethotarni sufikas
predhodarni suvisok
bredhodarni sufikseks
na bud}e puk}e pokaziva
rano{ }u svojim svoja
kasno{ }a proziva zovom
zazivnanticipativne {i{tnje
da koka-kola je to

142

da, ta, postmoderna, ono kao, nedovoljno semantizacijski je to bilo,
ali koka-kola je super navlaka

u la`i te hvatam
jer u suprotnom ne bi ni lagao
po{to je po{teno, mada je vreme zrelo za dvehiljaditu
ma kakvi
ko jo{ ubrojevno gleda
nebojno se ne da nedosadansi
dosadnosni izbrajansira niz
1, 2, 3, 4, 5, 100, 101, 102, 103, 500, 501, milion
napredak kuda, na pretka, nepismenog Srbina
samo 83 pretplatnika za novine Laze Kostija
-ak u dve srpske zemlje
bolje da se za srpska groblja prodavalo
privredni prosperitet kleptokratije
ve-nog prelaznog oblika
ka civilno nestilizovanoj uniformnosti
osnovna jedinica gra|anstva
→ fizi-ko lice - bira-ko telo - topovsko meso ←
mir ko i slav ko
svi za po{to ko{ta samopo{tovanje
bratanstvo-slobododajpicost-jednakostukurcu
aman, evo amandman na ameripi-ki Usvav
svi ljudi se ra|aju razli-iti
kako da sagnem topografiju Srbije, raketama
pandemonijum grdila u demokratskoj vlasti narodom
bolje stoci dajte, manje }e zla napraviti
u dolaze}em populizmu mlakonja
-ak ne ni nepostoje}ih osrednjaka
ja sam statisti-ki ispustaka i gre{ka u sistemstomaka
jer svi u mno`ini jednakosti su
susam po-injem da persiram
personama psihozne mi psihe
@IVI SMO, ZDRAVI SMO, SVE U KURAC TERAMO

individualni hedonizam
ekvivalentira
univerzalni pragmatorni utilitarizam
lepih misla
daj mi jo{

NIKADA NIJE DOVOLJNO DOBRO DA BI SE PRESTALO

seksplozivno jebedovanje
nabijam jezik do pucanja
~ar odlaganja zadovoljstva
prosto da pukne{
puk pukovniku Peri
prnje pere
obavlja pernjanje
stavlja prnjanje prnja
u prnjstavtiljni prnjiritet
prnjezije prnjoezije
~u}e{ pranjprnjziju
kako zija i ja jajima
ma{em mudovit sam sala{em

1

4

4

sperma mi je udarila na mozak
o}e o~i da mi ispadnu
do|i, mila
na dvanaest runda ne`nosti
na teping i peting, na brundaveting poljupce
{to poput supernova pucaju
dok se mladi tucaju
i bale se niz tela slivaju
u svim sekretima plivaju
zdravi kad se prcaju

materice mi ti se kunemo, mi ti se kunemo
da sa tvoga puta ne skrenemo, puta ne skrenemo

do|i na jebanjac za koji je planeta mesta{ce malo
od topole do topole tolkog`ene vole
od topole do topole tolkog`ene vole
kitu tra`e, kitu tra`e, pi-ke da navla`e
kurac tra`e, kurac tra`e, da im bude dra`e

nek ne buni te

moja ljubav da ti ga {to pre smestim
ko to ka`e, ko to la`e da ti je pi-orak mali
ko to ka`e, ko to la`e da ti je pi-orak mali
nije mali, nije mali, svi su te jebali
nije mali, nije mali, svi su te jebali

bi}u ne`an / ne}u ti ni{ta / samo da te gledam /
samo malko da te dodirnem / tako si ne`na i fina
i opet }e, i opet }e, ako kur da sre}e
i opet }e, i opet }e, robovati ne}e

ne cmizdri, molim te, nemoj, ljubim te, volim te
nisam ja od kamena mada mo`e i tako tvrd da mi bude
govorim more pi-ka vam materina bre jezikom srpskim

MOJA KITA PRA[TA ALI NE ZABORAVLJA

dudlajte je Srbi s jezikom i ne {trojte

5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1 5 4 1

nepostoje}i je uzet u usta na 146. stranici

LJUBAV JE @IVOT JE BOG JE RASKO[

kad budem velik
i zaradelik novca
}u `enu si kupim
}u kola mesto ovca si kupim
}u `enu ki me voli da pazarim
bazenom }je ozarim
i decu baze}u
da svi me vole
i ja njima
ljubav zvratim
da ne`an bih joj bio
}u i penis da skratim
samo da kintu ne vratim
i drago{ }u vrlinostivom
fintu }u blagostivom
sebi finansijskom bogu
da u dupe nabijem
moralnu nogu

gledam ---
lik ←
svoj ---
u zenici ←
na ogledalu

{ta li je to
{ta to moje o-i vide
kog li se prizora
sa mentalnog prozora
moja ~ula ne stide
vidim tehno-predeo
ne, ne vidim tehno-predeo
eh, da videh tehno-predeo
eh, da videh tehno-predeo
ne bih sam u jednom sedeo
kad spustim ~elo nadokno
da duge mi trepavice podobrvlje golicaju
ka`em sebi da me ~uju

TE@AK JE @IVOT

ne punim ga}e pred tobom ma~e
ko {to ih ne punih ni pred kim~im
pun mi je pih za takve ko {to si ti
a ti u moj stih
ne puni o~i suzama
znam da se vla`i{ i dole
ako ne i br`e
znam da ti vagina ko pokohotna kobilica r`e
ne}u ti dati
najzaistnije ne, nema {anse
nereagovan sam ko u pesku noj
ne moram ni zatvoriti o~i da bi nestala
i tvoja sekretopi~kna po`uda prestala
ne}u ti dati moj
pa makar i na svojmoju {tetu
da dugajim razlog najdubljeozniji na svetu
principijelno na~elam suvi{nim nekorisnostima
g. Principovo ~elo su{i neki Rista ima
!ma!

→ @IVOT JE VEOMA KOMPLIKOVAN ←

ne}u ti dati jer ve} si oti{la
br`e o{la nego li si do{la
tra-la-la-lansclenduje mi tu`suzla samnoguzla pevo{la
suze moje nepevane
pesme moje neplakane
ljube moje negu`ene
guze moje neljubljene
sve {to vire izbo~ine i sve mislorupe udubljene

BOLJE SE LA VIE NEGO SE LA MORT

jer bolje je bit`iv nego mrtav

da bi`iv paduh

tmrtav doma do|uh

trtav bolje i trtav nego mrtav

mr}vost }e{ }erati

i za`ivota i za smrti

a`ivost tek`ivotom

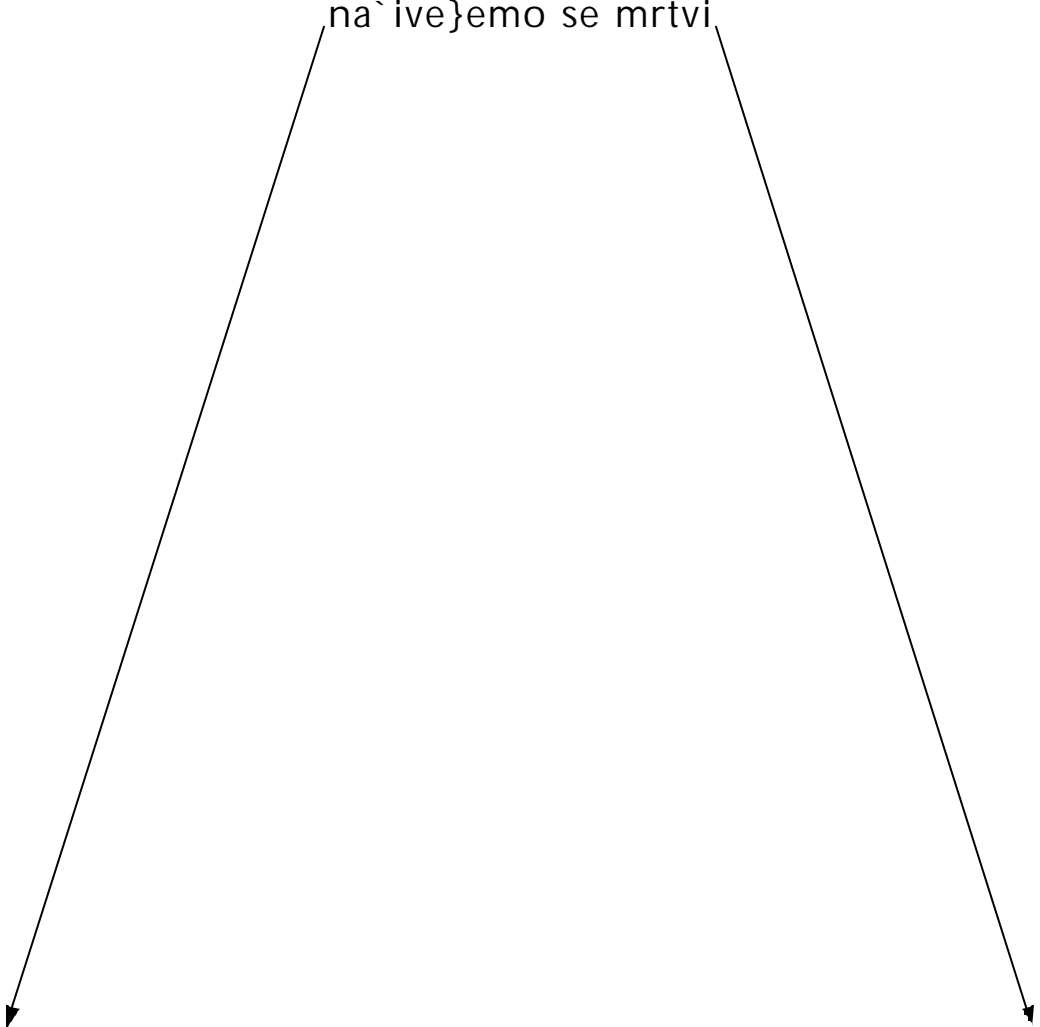
pun esencije egzistenlaj

1 ← ————— `ivi bili zdravi ————— → 1

4 ← ————— `ivi bili zdravi ————— → 4

9 ← ————— `ivi bili zdravi ————— → 9

na`ive}emo se mrtvi

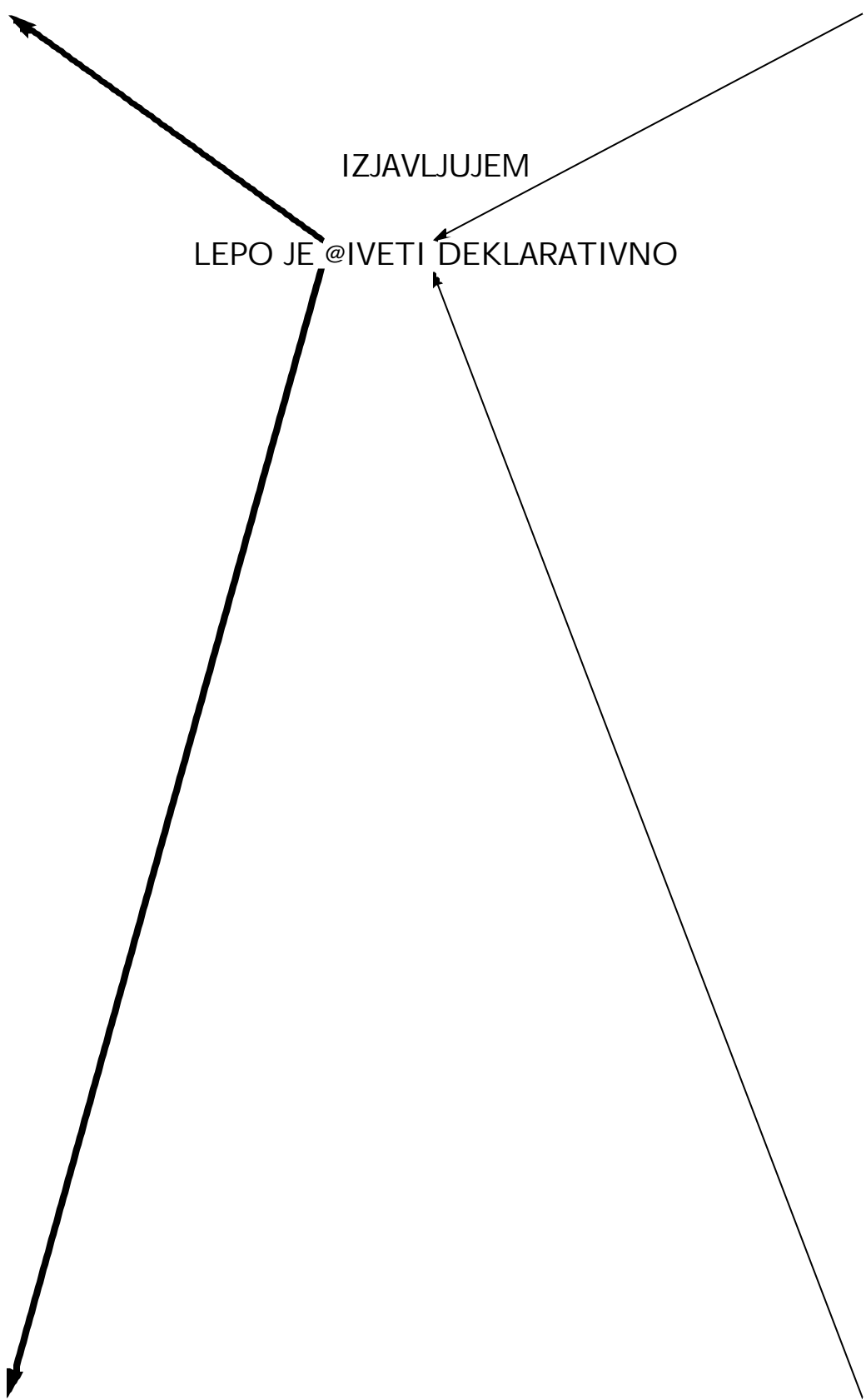

150

IZJAVLJUJEM

LEPO JE @IVETI DEKLARATIVNO

150

PROU^I/UPOTREBI

10 BEAT DADA

DADADADADADADADADADA
DA DA DA DA DADA DADADADA
DA DADA DADA DADADADA DA
DA DA DA DA DA DA DA DADADA
DADADA DADADA DADA DA DA
DA DA DADA DADA DA DADADA
DADADADADA DADA DA DA DA
DA DA DA DA DADA DA DA DA DA
DADADA DA DADADADA DA DA
DADADADADADA DA DADA DA
DADA DA DADA DA DADADADA
DA DADADADADADADADA DA
DADA DADA DADADA DA DA DA
DADADA DADADA DA DADADA
DADADA DADADA DA DA DA DA
DA DADA DA DADA DADA DADA
DA DA DADA DADA DADA DADA
DADA DA DA DADADA DADA DA
DADADADADADADADA DADA
DADADADA DADADADA DADA
DA DA DA DA DA DADADADA DA
DADADA DADADADADADADA
DA DADA DADA DADADA DADA
DADADA DADADA DADADA DA
DADA DA DA DADADA DA DADA
DA DA DADA DADA DA DA DA DA
DA DA DA DA DA DADA DADADA
DADA DA DA DA DA DA DADA
DADADADADA DA DADA DADA
DA DA DA DADA DADA DA DADA
DADA DA DA DA DA DA DA DA

DADADA DADA DA DADA DADA
DADA DADADADADA DA DA DA
DADADA DADADADA DADADA
DA DADADADA DADA DA DADA
DA DADADADA DA DA DADADA
DADA DADA DADADA DADA DA
DADADADADA DADADADADA
DADADADADA DADADADA DA
DADA DA DA DADA DA DA DA DA
DA DA DA DA DA DA DA DADA
DA DA DA DA DA DA DADA DADA
DADADADA DADADA DA DA DA
DADA DADADADADADA DADA
DADADA DADA DADADA
DADA DADA DA DA DA DA DA
DA DA DA DADADA DADA DA DA
DA DADA DADADA DA DADADA
DA DADADA DA DA DA DA DADA
DA DADADA DADADA DADADA
DADA DA DADA DADA DA DA
DA DA DA DADADA DADA DA DA
DADADADA DADA DA
DADADADA DA DA DA DADA
DA DA DA DA DA DADA DA DA
DADA DA DA DADADA DADADA
DADA DADA DA DA DA DADADA
DA DADA DADA DA DA DA DADA
DA DA DADA DA DA DADA DA DA
DADA DADADA DA DA DADA DA
DADA DADA DADADADA DA DA
DA DADA DA DA DA DADADA

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

DA DA DA DADADADADA DADA
DA DA DA DADA DA DA DA DADA
DA DA DA DA DADADA DADA DA
DADA DA DA DADADA DA DA DA
DADADA DADA DADA DA DA DA
DADA DA DA DA DADA DA DADA
DADA DADADADA DA DA DA DA
DA DADA DADA DA DADADA DA
DA DADA DADADADA DADA DA
DA DADA DADADA DA DADA DA
DADADA DA DA DADA DADADA
DA DADA DA DA DADA DA DA DA
DA DADA DADA DADADADADA
DADA DADA DA DADA DA DADA
DA DA DADADADA DADADADA
DA DADADA DA DA DA DADADA
DA DA DADADA DA DA DADA DA
DA DADADADA DADADADA DA
DA DA DA DA DADADADADA
DADA DADADADA DADA DADA
DADA DADA DADA DADADA DA
DADADA DA DADADADADA
DA DA DA DADADADA DADADA
DADA DADA DADA DA DADA DA
DA DADADA DADA DA DADADA
DADADA DADADADADA DADA
DADA DADA DADA DA DA DA DA
DA DADADA DA DA DADA DADA
DADA DA DA DA DA DADADADA
DA DADA DA DA DADADA DADA
DADADA DA DA DADADADADA
DADADA DA DADA DADA DA DA
DADADA DA DADADA DA DADA
DADADADADA DADADA DA DA

DA DA DADADA DADA DA DA DA
DADA DA DADADA DADA DADA
DADADADA DADA DA DADADA
DA DA DADADA DADA DA DADA
DA DA DA DADA DADA DA DA DA
DADA DA DADA DA DA DADADA
DA DADADADADA DA DA DA DA
DADADA DADA DADA DADADA
DADADA DADADADADADA DA
DA DADA DA DADADA DA DA DA
DADA DADADA DA DA DADADA
DA DA DADADADA DADA DA DA
DADA DA DADA DADA DA DADA
DADADADA DA DA DADADADA
DA DA DADADA DA DA DADADA
DADADA DADA DA DA DA DADA
DADADADADADA DADADADA
DA DA DA DADA DADADA DA DA
DADA DA DADADADADA DA DA
DA DA DA DA DADA DA DA DADA
DA DADA DA DA DADA DADADADA
DA DA DADA DA DA DA DADA DA
DADADADA DADA DADADA DA
DADA DA DA DA DADA DADA
DADA DA DA DADA DADADADA
DA DA DADA DA DA DA DADA DA
DADADADA DA DADA DA DA DA
DA DA DA DA DADA DADADA DA
DA DA DADADA DA DADA DA DA
DADA DADADADADADA DA DA
DADA DA DADADA DA DA DA DA
DADADA DA DADADA DADA DA
DA DA DADA DA DA DA DADA

ALINI[TA VI[E

DADA DADADADADADADA DA
DADA DA DA DADADADA DADA
DA DADA DADADA DADA DA DA
DADADADA DADA DA DA DA DA
DADA DA DADA DA DADA DA DA
DA DADA DADADA DA DA DA DA
DADADA DA DA DADADA DADA
DADADADA DA DADADA DA DA
DADA DA DADA DADADA DADA
DADADA DADADA DADA DADA
DA DADADADADA DA DADA DA
DA DA DA DADADADADADA DA
DADA DA DA DA DADA DADA DA
DA DA DA DA DA DADA DADA DA
DADADADADA DA DADA DA DA
DA DADA DADADADADA DA DA
DA DADA DA DA DADA DADA
DA DADA DA DA DA DADA DADA
DADA DADADADADA DADADA
DA DADA DADA DA DADA DA DA
DA DADA DA DA DA DADA DA
DA DADADA DADADA DADA DA
DA DA DA DADADA DA DA DA DA
DADA DADADA DADA DADADA
DA DA DADA DADADA DADA DA
DA DADADA DADADADA DADA

DADADA DA DADA DADADA DA
DADADADADA DA DA DADADA
DADADADADADA DADA DADA
DA DADA DA DA DADADADADA
DA DADA DADA DADA DA DADA
DADADA DADADA DA DA DADA
DA DA DADA DA DADADA DA DA
DA DA DADA DADADADADADA
DA DADA DA DA DADADADA DA
DADADADA DA DA DADA DADA
DA DA DADADADADA DA DADA
DADADADADA DADADA DADA
DADADA DA DA DA DA DADA
DA DA DADADA DADADADADA
DADA DADA DA DADA DADADA
DA DA DADADADA DA DA DADA
DADA DA DA DA DA DADADA DA
DADA DADADA DADADADADA
DADA DA DA DA DADADADA DA
DA DADA DA DADA DADADA DA
DADADA DADA DA DADADADA
DADA DA DA DA DADADA DADA
DA DA DA DADADADA DADA
DA DA DADA DA DA DADADADA
DADADADA DA DA DA DADADA
DADA DADADADA DA DADA DA
DADA DADADA DADADA DA DA
DA DADADADA DADA DADADA
DA DADADADA DADA DA DA DA

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

DA DADA DA DADA DA DA DA DA
DA DA DADADADADADADADA
DADA DA DADA DA DADA DADA
DA DA DA DADA DADADADA DA
DA DA DA DADA DADADADADA
DADA DA DADADA DA DADADA
DA DADA DADADADADADADA
DADA DADADA DADADADA DA
DADADA DADADA DADADADA
DA DADA DA DADADA DADADA
DA DA DA DA DADA DA DADADA
DADA DA DA DA DA DA DADA DA
DADA DA DADA DA DA DADA DA
DA DADADA DA DADA DADADA
DADA DADA DA DADA DADA DA
DADADADADADA DA DADADA
DA DA DADA DADADADA DADA
DADA DADA DA DA DA DA DA
DADA DA DADA DA DADA DA
DADA DADA DADADADADADA
DA DADA DADADADA DA DADA
DA DADA DA DA DADADA DA DA
DA DADADA DADADADA DA DA
DADA DA DADA DADADADADA
DA DADA DA DADA DA DA DADA
DA DADADA DADADADADA
DADADADA DA DA DA DA DA DA
DADADA DADA DA DA DADA DA
DA DA DADA DA DA DA DADADA
DADA DA DADADADADADA DA
DA DA DA DA DADA DADA DA DA
DADA DADA DADA DA DADADA
DADADA DA DA DADADA DA DA
DA DADADADA DADADA DA DA
DADADADADA DADA DA DADA
DA DADADA DA DA DADADA DA
DA DA DA DADADA DA DADA DA

DA DADA DADA DADADA DA DA
DADADADADA DA DA DA DADA
DADADA DADADADA DA DA DA
DADA DADADADA DA DADADA
DA DA DA DADA DA DADADA DA
DA DA DADADA DA DADADA DA
DADA DADA DA DA DADADADA
DA DA DA DADADA DADADA DA
DADADA DA DA DADA DA DA DA
DADADA DADA DADA DA DADA
DA DA DA DA DADADADADA DA
DADA DA DA DADA DA DADA DA
DADADA DA DA DADA DADA DA
DADA DADADADADA DA DADA
DA DA DADA DADA DADADADA
DADADADA DA DADADADA DA
DA DA DADADA DADA DADA DA
DADADA DADADADADA DA DA
DA DA DADADA DA DADADADA
DA DADADA DADADADADA DA
DADADA DA DA DADA DA DADA
DADADA DA DA DA DADADA DA
DA DA DADADADADADA DADA
DADA DA DADADADA DA DADA
DA DADADADADA DA DADADA
DA DADA DA DADADA DA DADA
DA DADA DADA DA DA DA DA DA
DA DA DA DADA DA DADADADA

KAO SAMO PESME

DA DA DADADADADADA DA DA
DA DADA DADADADA DADADA
DA DA DADADA DA DA DA DADA
DADADA DADA DADADA DADA
DA DADA DADADA DA DA DADA
DADADADA DA DADADA DADA
DADA DA DA DA DA DADA DA DA
DA DADA DA DA DA DADADADA
DA DADADA DA DADADA DA DA
DADA DADA DA DA DADADA DA
DA DADADADADADA DADA DA
DADADADA DADADA DA DADA
DA DADA DA DA DA DADADA DA
DADADA DADADADA DA DADA
DA DADA DADADADADA DA
DA DADA DADA DA DADA DA DA
DA DA DA DADA DADA DADA DA
DA DADADA DADA DA DA DA DA
DA DA DA DA DADADADADADA
DA DA DADADADA DA DA DA DA
DADA DADA DADADA DADADA
DA DADADA DADA DA DA DADA
DADA DA DA DA DADADADADA
DADA DADADA DA DA DA DADA
DADADA DADADA DA DADA DA
DA DADADA DA DA DA DADA DA
DA DADA DA DA DA DADA DA
DA DADA DADADADADA DA
DADADADA DADADADADADA
DA DA DADADADA DADADA DA
DA DADADA DA DADADA DADA
DADADA DA DADA DA DA DADA
DA DA DADA DA DA DADADA DA
DA DA DA DA DADADA DA DA DA
DADA DADA DA DADA DA DA DA
DA DADADA DADA DADA DADA
DADA DA DA DADA DA DADADA
DADA DADADA DA DA DA DA DA
DA DADADADA DA DADADA DA

DADADA DA DA DA DA DA DA DA
DADADA DADA DADA DADA DA
DADADADA DADA DADADADA
DA DADADADADA DA DA DADA
DADADADA DA DADADA DA
DA DA DA DA DA DA DADADADA
DADADADA DADA DADA DADA
DA DA DADADADA DA DADA DA
DADA DADA DA DADADADADA
DADA DA DADA DADADADA DA
DADADA DADA DA DA DADADA
DADA DA DADA DA DADADA DA
DA DA DADADA DA DA DA DA DA
DA DADA DA DADA DA DADADA
DA DADA DA DADA DADA DA DA
DADADADADADADA DADADA
DA DA DA DA DA DADA DA DA DA
DA DADADA DADADADADADA
DA DADADA DA DA DADADADA
DA DA DADADADA DADA DADA
DADA DADADADADA DADA DA
DA DA DA DADADADA DADA DA
DA DADADADA DADADA DADA
DADADADADA DA DADADADA
DADADADADA DA DADADADA
DADADA DADA DA DADA DA DA
DADADADA DADA DA DA DADA
DA DA DA DA DADA DA DA DA
DADA DADA DA DADA DA DA DA
DA DADADA DADA DADA DADA
DADA DA DA DADA DA DADADA
DADA DADADA DA DA DA DA DA
DA DADADADA DA DADADA DA

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

DADADADADADADA DA DA DA
DADADA DADADADADA DADA
DADA DA DA DADADADADA DA
DA DADADA DADA DADADADA
DADADA DA DA DADADADA DA
DA DA DA DA DA DA DADA DA
DA DADA DADA DA DA DADADA
DA DADADA DADADA DA DADA
DA DA DADA DADADA DA DA DA
DA DADA DADA DA DA DADA DA
DA DADA DADA DADA DADA DA
DADADADADADA DA DA DADA
DADA DADADADA DA DA DADA
DA DA DADADA DA DADA DADA
DADA DA DA DADA DADA DADA
DADA DA DA DA DADADA DA DA
DADA DADA DADA DADA DADA
DADA DADADA DADA DADA DA
DADADADA DA DADA DADA DA
DADADADADA DA DADADA DA
DA DA DADADADADA DA DA DA
DADA DADADA DA DADADA DA
DA DA DA DADA DADA DADADA
DADA DA DA DA DA DA DADADA
DADA DADA DA DADADA DADA
DADA DADA DADA DA DA DADA
DADADADA DA DA DA DADA DA
DADA DADA DADADADA DADA
DA DA DA DADA DA DA DADA DA
DADA DA DA DADA DA DA DADA

DA DADADADA DA DADA DADA
DADADADADA DADA DADA DA
DA DADA DADADA DADADA DA
DA DA DA DADA DA DA DADADA
DA DADADADADADADA DA DA
DADADADADADA DADADA DA
DADA DA DADADADADA DADA
DA DADADADA DA DADA DA DA
DADADADADA DA DA DADA DA
DA DA DA DADADADADA DA DA
DADA DA DA DADADADA DA DA
DA DA DA DA DADA DA DADA DA
DA DA DADADADADADADA DA
DA DADA DADADADADA DADA
DADA DADADADA DADADADA
DA DADADADA DA DA DA DADA
DA DADA DA DADADADA DADA
DADA DADA DADADA DA DADA
DA DADADADA DA DADADADA
DA DA DA DADADA DADA DADA
DADA DA DA DA DADADA DADA
DADA DA DADA DADA DADA DA
DADA DADADADA DADA DA DA
DA DA DA DA DADADA DA DADA
DADA DA DADA DADA DADADA
DADADA DA DADADADADA DA
DADADA DA DADA DADADADA
DA DA DADA DADA DADADA DA
DADADADA DA DADADADADA
DA DA DA DA DA DA DA DA DA

PESMA KAO LJUBAVNA

A DELIO BIH S NJOM I BOLEST NAJTE@U

[ta je?
vi ~istunci bez ljubavi trunke
Moj prsten na desnom domalcu
vi{e vredi od vernosti svih papira
Suprugu volet to je gu{t
Bolovanje njeno ne da mi mira,
ja sam zaljubljenik bolestan u su{t
i njeno telo jako mi se dira.
Pa makar me virusi izeli celog,
bar jo{ jednom da je poljubijem
`ivlje neg kad skidoh velo
Da se sjurim u visoku lepotu,
da osetim savr{enstvo; ah, da ukus ko karmin ima
Da se samo mnome izle~uje
i ja da se ne `alim svima.
Ubij me boljko, al me zarazi pravo
Ne dodircom usnu uz usnu
ve} punim sjajem taktilne strane
Neka bra~no ose}anje bude zdravo
@elim je celu i sa i bez mane.
Pusti me na se, puti, @eno, daj!
Ne opiri se bukvalnosti mojoj
i bolest na sebe da primim;
pa {ta?

PESMA UMEŠTO POGOVORA

AKNEM TI GA TRISTAPEDESETI [EST PUTA

Pesme je ovo po-etak
pisana je redak po redak
to postupak
nije redak
pravi je pogodak
a ovakav je bio njen nastanak
pošto sam tog jutra pojeo dodatak
sakupio sam svaki podatak
i zatim se bacio na teški zadatak
na um je pesma atak
jer ep nije kratak
sve se zbiva u jutarnji -asak
pročao je tek svanetak
vidimo proplanak
na jedan okolni brzak
vrlo plitak
u sam kameniti pli}ak
pada svetla trak
to je sijaju}i tra-ak
to jest sun-ev zra-ak
svud okolo je vetra da{ak
vazduhom miri{e |ur|evak
nikako smrdljivak
sa grana curi visuljak
prirode krasuljak
guske ga-u: gak-gak
gavran grak}e: grak-grak
magare nja-e: njak-njak
patka kva-e: kvak-kvak

POGOVOR POD-
GOVOREN
POGOVOROM

Srdan V. Tešin

PESMA ATAK

ili
ve`be za
ba{tovand`ije

*Totalni napad na
kulturu po-inje
onda kada se
babolika
slu{kinja
Umetnost raspa-
dne od bole{tina
zadobijenih
verolomnim pro-
stituisanjem.
Tek sam dah
oslobo|en iz
plu}a stara-
maj-ice posta}e
snaga za
oslobo|enje njene
-eljadi. Za sada,
razni belobradi
bezga}nici motaju
se oko bolesni-ke
postelje, zapinju
za kablove sa
infuzijom, krađu
prekopotrebne
lekove. I
Umetnost to vidi
kraj-i-kom oka.
Sve aveti i baja-e
koji se sla`u oko
nje.
"Smrt sti`e i*

KAO SAMO PESME

-vok--vok, ~vok}e ~vorak
po travi hoda jelenak
pored njega je masla~ak
sunce gleda mravinjak
to lep je trenutak
ene, vidi, ide geak
u stvari seljak
verovatno veseljak
nikakav prosjak
bilo ~iji posinak
ili kakav siroma{ak
ve} pravi pravcati gor{tak
sna`an je i krepak
kad ga vidi{, reko bi po{tenjak
leva mu ruka ve}a - levak
a kad je bio de~ak
bio je ~ist de{njak
u svemu je i uvek izuzetak
kosa bujna nema zalizak
a ne vidi mu se ni podo~njak
nikad nema bedak
sve radi uz merak
i radosni osmejak
nijedan zub mu nije kvarnjak
pravi mu u`itak
od jabuke odgrizak
o ramenu mu budak
i sa vinom me{ak
~elo mu sun~i zrak
na glavi mu kalpak
prili~no je jak
ko gove~e jak
u ruci mu cve}a stru~ak

*Bogove, za{to se
ja onda pla{im
smrti?" - re-e i
brizne u pla~.*

Jedan od dijagno-
sti~ara stanja
Umetnosti jeste i
Ivan Pravdi}.

Poemom, da ipak
karakterizaciju ne
ograni~imo u
epsku pesmu,
"Tristapedesetak"
(meni dra`i naziv
od ponu|enog
"Aknem ti ga 356
puta") on uvodi
nenavikle umove
~italaca u ordina-
cije i ~ekaonice
klinika u kojima
Umetnost nemi-
novno umire. Sva
re{enja i mogu}-
nosti za re{avanje
postavljenih pro-
blema u poemi
nemogu}e je dati,
a i nepotrebno,
jer u ~emu bi se
onda poezija razli-
kovala od telefon-
skog imenika? No,
ovim svojevrsnim
traktatom o
Pravdi}evoj poeti-
ci, ponudio sam
neka od re{enja.

Cilj kritike jeste

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

poneo je i za ru~ak
ve} je imao doru~ak
mo`e se re}i i zajutak
pred sam polazak
po{o je kosit mak
tu, gde je neko} bio pa{njak
sve za Markov konak
misli on dok gleda cvetak
dve marke jedan metak
ba{ je neki ~udak
a mo` da i ludak
verovatno manijak
nikakav je bio |ak
ni prvak
ni drugak
ni tre}ak
ni ~etvrtak
ni petak
ni {estak
ni sedmak
ni osmak
al to nije gubitak
ve} veliki dobitak
za njega zgoditak
du{i mu odu{ak
ne gleda emisiju Opstanak
ne zna za u hiper-prostoru nestanak
ni {ta je to biolo{kih funkcija prestanak
ni koji je Hobitov nastavak
ni ko je Obinjak
ni ko je bio Eak
a ni Pearl Bak
a ni @an Ruso @ak

da se dosegne ne-
kriti-ka ta-ka, kao
{to je cilj kretanja
postizanje stanja
mirovanja. I ratu
mir, i miru rat.
Svrhovitost je,
dakle, svedena
uvek na razliku.
Svrha je razli-itost
od polazi{ta, cilj je
razlika. Razlika
nas odre|uje:
kako na{u egziste-
nciju, tako i na{u
esenciju.
Ve} samo polazi{te
Pravdi}eve poetike
razlikuje se od
uobi-ajenih tradi-
cionalisti-kih. I
sama okosnica
poeme jeste
dovo|enje tradi-
cionalnog i popu-
laristi-kog do
onog momenta
gde po-inje da se
izjeda do potpu-
nog propadanja.
Sumnja je,
naro-ito, prva
intencija poeme
"Tristapedesetak".
Sumnja, koju
autor izbacuje u
prvi plan metode,
poga|a sve nivoe
podra`avala-ke
Umetnosti.
Naslov ima bar

ALI NI[TA VI[E

a kamoli ko je fratar Tak
nit ~arobnjak Mandrak
nit de~ak Fin Hak
ne zna {ta je anorak
gde se pla}a sos kopejak
slavni Kod`ak
ko je i dobro znani Mak
njegov verni pratilac Zak
ni za{to na zapadu ka`u fri{ak
ni kakav je to za ~e{anje pra{ak
ne zna ~emu slu`i pak
niti duga~ki {tap tak
za{to je knjiga vi{e no papira svitak
ni za{to se presan jede prilepak
ni kakav je {ampanjac napitak
ni autozomski nedostatak
{ta je koliko listova ima tabak
za{to prvo }elavi potiljak
ne zna gde igra Nenad ^anak
kada se vr{io u krvi danak
gde je partije ogranak
i staroj familiji podmladak
ne zna gde je umnjak
gde je o~njak
gde je kutnjak
gde je ni na nebu ni na zemlji ~ardak
ko je Gandalf ~arobnjak
ko je snimao zonu gde je sumrak
{ta li radi ve{tak
ko {tampa letak
ne zna {ta je novinski predlo`ak
niti novinarski podlo`ak
kako se za novine pravi ulomak

dve svoje funkcije
koje treba da
obavi: da objasni
samog sebe i da
objasni ono {to
ispod njega sledi.
Zbog toga i vi{e
volim naslov
"Tristapedesetak",
jer

"Tristapedesetak"
nas upu}uje na
kvantitativno-
pesme, ali ne i na
kvalitativno.
Pravdi} ve} u
samom naslovu
daje do znanja {ta
ne}e. Ne sukob sa
tradicijom, ve}
sumnju u tradiciju
i pu{tanje da se
ona sama poni{ti.
Pravdi} dozvoljava
Velikoj Umetnosti
da lagano odumi-
re, on zna da je to
i zaslu`ila.

Analiti~ki mome-
nat ukazuje na to
da slu-aj ima veli-
ki udeo u kreira-
nju poeme. Ipak,
ne puki slu-aj.
Skupljanje i obra-
da gotovo svih
re-i koje se u srp-
skom jeziku
zavr{avaju sufi-

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

{ta je to Vremena podlistak
za{to pijanog pisca zovu bosijak
ne zna za{to samo preko zebre ide pe{ak
za{to se samo u kantu baca otpadak
za{to crtu ima razlomak
koliki je 25 od hiljadu postotak
{ta je nadvo`njak
a {ta podvo`njak
koliko ~esto izlazi godi{njak
a koliko mese~njak
ne zna kako radi mozak
kako se razvija snimak
gde konja ja{e kozak
ko vodi Nedelje Utisak
koji }e u selu ste}ak
nije mu znano, a ~ak
ni {ta je novi svetski poredak
ni ko vozi preko Stiksa ~unak
ne zna gde je Irak
kako se vozi kajak
ni za{to deca duvaju lepak
ni koliko je Mesec te`ak
ne zna za{to kr~i stomak
~emu slu`i nazuvak
koja je razlika izme| u re~i uzmak
i pojma pomak
ni ko izmisli to~ak
ni za{to se mleko stavlja u tetrapak
ni kako se pravi }orak
ne zna ko je usamljeni tu`ni sirak
ni za {ta je oftamolog stru~njak
{ta je to kroz meridijan prolazak
i gde je grini~ki podnevak

ksom -ak, jesu
iziskivali vreme,
intuiciju i vispre-
nost. Takav oblik
re-i nije mo` da
naj-e{i u srp-
skom jeziku, ali je
svakako jedan od
najinteresantnijih i
najintrigantnijih
(recimo, gradnja
deminutiva).
Autor je svakako
svesno odabrao
materijal za
izgradnju svoje
poeme.
Nabrajanjem je
dobavio
gomilu/brdo re-i
koje je tek potre-
bno pravilno
(pametno) iskori-
stiti. Kao mome-
nat metode stupa
sinteti~ka pene-
tracija, gde se iz-
odre|enog fonda
re-i sinteti~u
posebne grupa-
cije istorodnih
zna-enja.
Funkcionisanje
Pravdi}evog jezika
omogu}eno je
time {to su termi-
ni zadr`ali svoju
konotativnu vred-
nost, a metafora je
redukovana na je-
dnostavno identifi-

KAO SAMO PESME

nije mu znano gde `ivi zli patuljak
gde je Sand`ak
koga je sve spasao Smotuljak
koliki je pri deljenju sa dva ostatak
~emu slu`i pi{te}i privezak
koliko je kineski zid duga-ak
koliki je atmosferski pritisak
koliki je minimalni orbitni potisak
koliki je krvni tlak
koliki je minimalni dohodak
ne zna kako se dresira vu~jak
{ta }e u apoteci tu~ak
ni kako se transformi{e da` devnjak
ne zna {ta je {kafi{kafnjak
ni da `iva nije fluid jeste `idak
ni koje je boje vilenjak
ali zna pak
kako se sadi povrtnjak
kako se bere gra{ak
kako se kalemi vo}njak
kako se farba dovratak
zna da beo je belanjak
a `ut `umanjak
a i tvrd okrajak
da ukusan je kuvani purenjak
da ni{ta ne uspeva tamo gde je pesak
zna kako se brzo jede podvarak
i guta ~varak
da lep je sa sirom ka~amak
kako se od mleka pravi kajmak
kako se kolje krmak
zna da prepozna mu}ak
zna ~emu slu`i visak

kovanje.

“Nadahnu}e vi{e
nije u modi. Ako
se desi da se ta
re- danas negde
napi{e, ona ima
prizvuk ironije, ili
je prosto-naprsto
mahinalno pona-
vljanje jednog ve}
uhodanog izraza,
stvar navike, kao
one ustajale staro-
modne metafore.”

(Jan Parandovski:
“Alhemija re-i”)
Pravdi}eva poezija
je oslobo|ena
kako mimezisa,
tako i ekstazisa.
Nikakvo nadahnu-
}e, neobja{njivo i
tabuizirano, nije
neophodno za
pisanje.

“Bo`ansko progov-
varanje” ne mora
da zna~i padanje
u trans ili
sombabulsko tetu-
ranje po stihu.

Jasna i razgovetna
intencija i konce-
pcija, li{ena
svakog, pa i poet-
skog, misticizma,
omogu}uju
zdravom razumu
da se izrazi pravo-
valjano i iskreno. I

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

zna da kiseo je Ba~ki kiseljak
da Navipov vinjak
nimalo nije pitak
ali mu je francuski konjak
srcu vrlo blizak
du{i tako sladak
zna da mu malo treba za tro{ak
zna kad je ne~eg vi{ak
a kad manjak
zna da je kod petokrake svaki isti krak
zna ko je `iv, a ko mrtvak
kako vatru pravi oblutak
da se na rame oslanja kundak
zna {ta je kuco, a {ta kurjak
{ta zna~i kada mrda plovak
zna da lepo miri{e bosiljak
zna da kravu na teranje nagna samo drzak
a ne {aronja krotak
zna da bude opak
a i dobar ortak
zna da mu `ivot nije gorak
da mu veseo je korak
da je uvek iznad njega beli oblak
uvek ka`e: nak
kad ga ne{to priupita kulak
lep mu je ponedeljak
lep je i utorak
sredom slu{a grupu Smak
sre}no je u ~etvrtak
jo{ bolje u petak
subota daleko od bljak
a nedelja ko razli~ak
kad je majski uranak

ku}a se mo`e gra-
diti bez plana, ali
ne mo`e bez
temelja.

Poema po~inje sti-
hom "Pesme je
ovo po-etak" i
zavr{ava "pesme
je ovo svr{etak."
stihovima. Jasno
ukazivanje na
po-etak i kraj
poeme govori o
autorovom sves-
nom potiskivanju
ekstazisa. Ova dva
stiha ~ine okvir
egzistencije poe-
me. Ne mo`e se
pasti u sumnju
prepoznavanja i
identifikovanja
nakon takvog
uvoda i zavr{etka.
Poema se podi`e
na meta-nivo,
kojim se obezbe-
|uje prelaz od
pojedina-nog ka
op{tem, tako da
termini zadobijaju
karakter Univerza-
lija.

Poema se sastoji iz
vi{e zasebnih celi-
na koje treba da
razobru-e tradi-
cionalisti-ke
obru-e poezije.
Rima, najbukvalni-

ALINI[TA VI[E

ili se}anje na ustanak
kad potreban je bio svaki jatak
ne le`e rano na po~inak
ve} spava ko svaki mlad momak
kad ga bude, pravi se glupak
ne ~uje, kao gluvak
pravi je pokvarenjak
reklo bi se i prostak
negde pred mrak
pred sunca zalazak
sakupio naramak
ve} ranije se bio re{io na brak
pa sad ide na sastanak
po pristanak
ne ra~una na odbitak
jer mladi} je ljubak
silan mu je {urak
jedan dalji ro|ak
a nije mu ni tetak
a kamoli ujak
~udan mu je naglasak
vodi lokalni buvljak
brat mu igra beka u FK Napredak
mesto ruke mu batrljak
pravi je jadni~ak
al zato ima smrdljiv {upak
veoma je gibak
iako je nizak
ne smeta mu {to je bogaljstak
eno, {eta curin ma~ak
siv je kao siv obla~ak
~e{e se o ~irak
ba{ je dirljiv divljak

ja i najo~itija, koja
ima za cilj da le-
potu jezika (nazo-
vi liriku) zadr`i sa-
mo u okviru kori-
{}enja korpusa
izna|enih re-i,
prestaje da bude
rima u obliku slika
(slik), ve} dekret
koji zadr`ava o-i
razuma na metodi
i ideji, a ne na
ose}anjima,
~ulima i utiscima.
Pravdi} se poigra-
va sa popularisti-
~kom (narod-
skom) poezijom
(pa i sa stereo-
tipovima i ikono-
grafijom narod-
skog), ba{ time
{to se u formi u
kojoj se naj-e{e
iskazuje takva
knji`evnost ne
dr`i proklamova-
nog/ustaljenog
ritma, rime,
sadr`aja itd.
Bez naro~itog
deskriptivnog
sadr`aja, bez po-
ruke i pouke,
Pravdi}eva poema
pre je posprdni
epitaf umiru}oj
Umetnosti i
otkrovenje
oslobo|ene.

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

stas mu je vitak
a korak lak
jedan mu je predak
ovaj mu je ne}ak
sa o~ima ko `i`ak
sa zubom, to je ovaj, prednjak
izgrizao stoljnjak
usro se u opanak
opeko o ugarak
progutao naprstak
i ina-e je bio veoma drzak
pravi ma~iji obe{enjak
posle se skotrljo u bud`ak
i pao kroz od`ak
tad je i{-a{io zglavak
strpa{e ga u d`ak
i baci{e pod vlak
~uo se kako klopara na to~ku vijak
neki bi rekli navijak
a neki navijutak
~uo se sirene pisak
udarca tresak
i ma~ka pijukavi vrisak
curin, eto, to je ku}erak
u centru of sokak
miran to je kutak
ispred ku}e je Kadilak
a na ku}i dimnjak
iza je p~elinjak
ni na kilometar se ne vidi osinjak
tu ku}u hvali svak
jer je ispred cve}njak
a na stolu sve}njak

“Samo u praznoj i
jalovoj glavi mo`e
poni}i uverenje da
je ozbiljnost oba-
vezna samo za
one koji propo-
vedaju kakve ideje
ili na~ela, dok ne
va`i za one kojima
je cilj ~ista umet-
nost.” (ibid.)

Poema se sastoji iz
tri celine koje se
mogu prepoznati
kao dve premise i
konkluzija:

I - nastanak, po-
stupak, podatak,
pesma atak
II - jutarnji ~asak,
geak-seljak, ne
razume... ali zna
pak, sastanak,
curin ma~ak, curin
ku}erak, momkov
dolazak, u strasti
se trese sobi~ak
III - pisac smete-
njak

Kako autor Aristo-
telove postulate
poetike (mimezis i
ekstazis) dovodi
do apsurda, tako i
silogizam (kao de-
duktivni zaklju-
~ak) izvodi na
jedan neuobi~ajen
na~in, jer za silo-
gizam su obe
premise nu`no

KAO SAMO PESME

-ekaju} momkov dolazak
tu nestrpljivo stoji curetak
lepa je ko pupoljak
kao `enski lutak
poigrava joj o~ni kapak
u kosi joj inostrani lak
do nosa joj ~uperak
pred vama je zanovetak
grlo joj ko levak
ima glas rezak
cura nosi dopi~njak
ne voli ba{ grupnjak
me | nogama joj {umarak
svilenkast i gladak
~e{e} nosi tampon no ulo`ak
kad je vidi{, podi | e ti `marak
ima dobar batak
za depilaciju koristi vosak
ne nosi crni ko`njak
nit jeftini haljetak
ve} gore ima svilenjak
nije bio skup - la`njak
{ara ide u cik-cak
ispod nema grudnjak
a i vidi joj se pupak
u ruci joj torbi~ak
mo`e se re}i i torbuljak
nevelik to je denjak
lan~i} obhrvio ~lanak
prsten zagrlio prstenjak
o ramenu joj ruksak
teret joj nije mrzak
~ita svaki Zodijak

ta~ne da bi zaklju-
~ak bio ta~an, dok
Pravdi} pokazuje
da u Umetnosti
logika ne mo`e da
opstoji, tako da i
njegov umetni~ki
silogizam, koji je
ispravan, ali apsu-
rdan, samo u
umetni~ki kreira-
nom svetu mo`e
da funkcioni{e, jer
Umetnost ne haje
za logiku.

Pravdi} pripada
generaciji intelek-
tualaca i elitista u
knji`e-vnosti. On
nije vre | a~, ve}
istinski
promi{ljeni i edu-
kovani pisac. Pisci
ovakvog usmere-
nja su postavili
dijagnozu lipsalaj
Umetnosti.
Pravdi} svesno u
poemi progovara
o ordinarnom i
profanom (seljak
odlazi na sastanak
sa curom - si`e
pesme), ali ~itavu
tu prostotu i li{e-
nost bilo kakvog
anga`mana, on
koristi kao materi-
jal za postavku i
realizovanje sop-

IVAN PRAVDI] - KAKO GOD OKRENE[

pogotovo rubriku Rak
njen horoskopski znak
ona ~eka sveta smak
pije ona ipak
~aj od biljke {ipak
ume pravit dobar umak
kupila je {tednjak
na brdu zvanom Medak
il be{e to Senjak
a mo` bit i Cerak
ako ne i Ko{utnjak
tu, kod mesare Patak
pored kasapnice Papak
u oku joj ~mi~ak
na rukavu ~i~ak
on joj vi-e: nem ti ga ak
i baca u travu opu{ak
u travi sad gudi cvr~ak
na njemu sve~an je frak
ali odjednom - krak
sad se oblizuje hr~ak
dok duva vetar mlak
uz uzdah i tela stisak
u strasti se trese sobi~ak
dok sat kuca tik-tak
pravi se sinak
u tome je pisac smetenjak
~eka me odmor i odlazak
dosta, vreme je za rastanak
pesme je ovo svr{etak

stvenih ideja.
Semanti-ko-episte-
molo{ki-logi-ko-
hermeneuti-ki-
socijalno-seksualni
aspekti poeme
gube svoj identitet
u toku
preme{tanja sa
realno-egzistira-
ju}eg nivoa na
meta-nivo.
Znala-ki izbor
re-i, njihova pre-
cizna upotreba,
humor i ironija,
ovovremenost,
li{enost simbolike,
metafore, patosa,
~ini poemu pose-
bnom tvorevinom,
koju mo`emo
svrstati u avan-
gardu ili u najtvr|i
postmodernizam,
jer ovo delo jeste
autohtono ba{
zbog toga {to je
pisano ne da ratu-
je sa tradicijom ili
tradicijom avan-
garde, ve} da im
saop{ti da su ve}
mrtve, ali da to ne
znaju.

avgust 1995. god.
Mokrin

SKAKUTAVANJE PO GR^KOJ AZ BUCI VIJE

Intenzivno svak ako
Iluzivno svako jako
Uuuh...
Arh!!!
Prde` danske buke
Izgurno me iz ti{anog sana.
Mila, u{utkaj to dijete!
Ukiseljen od spava
Bivam o grrre banat
Nezaustavljivskim brujanijem.
Cure}ne kru{kice tru{tice
Debele ko [vabo.
Krv curicka iz nosova:
HRSKAVICA, NISAM ZNAO
DA SI TAKVA, HRSKAVICA
Potistinantno se}enje
Autoautomatski inhibitorno
Nazalinska reakcija na glupost:
Hmm! HMmm!! HMMMMM!!!
Nije matematika
Ve} to
BATA IMA BUBREGE
jednog lepog dana, moj Hoze

MORNINGRANA VISIJA

Gde si,
moj golubd`i | u lebi,
{to ni da po{teno hoda{ ne mo`e{
zaradizbog svojih nefunkcioanalisalnih krila,
te samoskakutava{ samostalno
na klimaslomljikrhkijskim no`icama,
a gde si mi ti?

JUTAR ADMINISTRATORA IDEJA

[to li mu to do | e jutar?
Dal je jutar smje{no jutro,
jali je zjemljanski prostor?
Nije jutar akuzativ-
ni za jutro i | entitor
zbog a nje po sto je ga }e
niti je ko ar i hjektar.
Vje} je jutar Jotar jantar
njeka zakraj bude kantar.
Nema vi{e u osmercu!
Orkestar, molim tu{
AHRHRAAHRHARHAAARRHRHHAAA
Oti{ }am se u bespu}a poezije
to boldly go
where no one else
has gone before
gde bi oblat
si bili an | elonski embrioni
da su ovi postojanije}i
ili bare prosto po sto je}i,
gde deci protivla`no
usta sapunom saspiraju
Ali tude je samo
poezivno arlaukanje sr~anog mi{i}a
^OVEK U PRAH - @ENA U REBRO
sa poluistorijskim diskontinuitetom

0 - 24

PO CEO DAN

24 SATA DNEVNO

penzionog blesavskog bitunisanja.

A samo je od

s v e g a i

s v a ~ e g a h t e o d a i m a p o s v e .

Nazovite telefon taj i taj.

Na{a ljubezna sekretarica }e odgovoriti

da Va{ naziv. Molim sa~ekajte.

Hvala.

Uzmite broj i za-

uzmite mesto u redu.

Hvala.

IZDAHNO SAM NA DUPE

Vodopadi spu{taju nebo u grotlo
Urvine tamne {pilje tek }ute
Krvcrvenkast sjaj izra~ava slap

Nebrojivi biseri pr{}u belmaglom
I pronu se urlik iz dubne dubine
Brojne bojne kaplje zaslepi{e vid

Svilkamena stabla i smaragdne kro{nje
I oblak {to klizi nadmestan i tih
Kroza zaparu trena snuju mir

Al glas zagrmnu gromko glasan
Tih drevnih duha huk se pronu
U pojutra mirisnu harmoniju naru{im

FRU[TIRUK

Fru{tiruk!
Fri{turik!
Jedite najnovniji
 najjelovniji
spremljani,
kupljani
ili me{ani
Fru{tiruk!
Lastavi~ji kuk!
Prepr`arstrni luk!
TUK NA LUK
sve dok Vam ne pripadne muk.

Hlebaca debelinski seka~i{emo,
namazne:
sire, butre, margarne,
d`eme, mede medvede!
kreme za kruja
debelijanski ma`imo!
Na tibeta Vam pa`imo.
Utom kra{kom pra{kom polju
za stru~njeke va`imo.

Ne gledajte se dok jedajte se
jer da }e se spopasti mu~nina

Li~ni poetski izraz ishrane
dovodimo do neslu}enih visina

Uza {oljilju ~ajca
jogurza
bela kavza
sladga mlegza
dan Vam ne}e imati bilokakvih stegza.

Za kraj }e mo orgijatoriti
uz mazanije hramne hrane
po telu
sobi
stolu
patosu
plafonu!

plofonu?
plobonu?
plombonu?

Hvala na bombonu!

JEDNOMDNEVNI SRAJ - MINIMUM

seranje

sernja
surnja
murnja
kurnja
pirnja
dirnja
sirnja
mlrnja
klrnja
plrnja
dlrnja
durnja

^ ^K ^ ^K ^ P ^ ^P ^PP^ P^ P^K P K PK KP KKP

PKK
PKP
KPK

purnja
mernja
dernja
ljernja
ljurnja
mrnja
drnja
blnja
prnja
runja

DESEMPCIJA DS mp PC PC PC ija P Cija

pc
pc
P C

MP C

P

p

P

c

tarnja
marnja
pornja
dornja
otrnja
odrnja
ogrnja
okrnja
njarnja
rarnja
sarnja
sornja
gornja
gurnja

MARBLENO blelblano ble LBL L bL RBLENO rRBLENO

RLBLENO

RBLENO

SRBLENO

ASO

nornja
bornja
birnja
vornja
`ornja
ljornja
ljurnja
srrnja

krnja
lornja
vornja
rirnja
marnja
plrnja
ronnja
cornja
curnja
mirnja
mernja
fernja

RRrJJjj Rj jjR R R RR R JR RJ R J J RR J RJ RJ Rj JR

jr
JJ
jj
rr
rj
Jr
jR
Rj
RJ
RR

|urnja
firnja
~arnja
`arnja
}ernja
{prnja
nurnja
nornja
zurnja
jirnja
lornja
hernja
jarnja

janje

JA

@IVOT NA TURSKURSNORNSKOM GROBLJUTU

®prepodne→

k a k
o j e u
m o m s
e l u e
k v i v a l e

o n t n
o k a k
o j e
u m o m
` i v

o t u ` i v o t j e s
e l o g
e n e r a l i z o v
a t i s
v a k

i ` i v o t j e s e
l o l e
k s i ~ k i s k r a t
i t i `
i v o t j e s e l o

RU^KUR

Ru~kur jastve najva`nija dnevnska jed
Jer kok ne vru ~a nije e op{te jel
Zbojg tojganje kasva ko zar svog stol sel
I neku sje otvari glav knio bed

ko s ru~kurom nije, bolje da ga nije

Pcicka alt i hlidi u vi sketu led
MmMmm ju uza pre{ki pi~ken lukec bel
MmMMm ja za kraj aj aj tajpu sting ko gel
Ti ti ji zi RU^KUR tigh je danja red

`iveo nam ru~kur, na{jedini ru~kur

Jagnje}ke masts u stima se topi mljclj
No`` jr tvrd al zrubim lip{i se~o da
Ah, kola~i, ko le~i, ko li~i ... mcljclj

sve, sve, ali ru~kur

Lepo jerb po spiti prosle ru~kra ma
Vinus si ni kad negrgolj cigrg oljclj
Dobra klopa jastva isti ninska sva

mi smo ru~kurovi, ru~kur je na{

TRST JE NA[

@IVOT NA TURSKURNORSKOM GROBLJUTU

®popodne→

@I
VOT
KO
JI
@I VI MO JE U
STVA RI ON AJ FILM
KO JI NAM SE OD IG RA
VA O^ U
PRED IM A
KU NDI POS LED NJOJ SE
VO RO \E NOG KO
GA VE]
ZA RA VIS
BO MO

VE^KEREK U VELIKI BE^KEREK

TRBUHA PUNA I PROPADE BUNA

glu, odvajas se nit od ru~kra kak, glu
gnjma gnjma, `eljko puca u tre}oj brzini, gnjma gnjma
gulp, crevca se nena`aru {ire u krivini, gulp
alp, dresura ravnote`arnog centrusa, njam
mljac, i neka prdi se na glas, njam

Tog sun~anog jutra, Plastik-men je napraviv{i kosilicu od svojih ruku kosio travnjak ispred ku}e, kada je njegova supruga, zanosna plavu{a, iza{la iz ku}e i rekla da Bejbi-plasa ve} dugo nema.

urp, obavezan desertni napu{tak, {ljac
njup, ~amu{ka srdaca u konzervi, grok,
slurp, pi}e da, a ha da, glj
rig, i nek to~i se nektar, to~

TRBUHA PUNA I PROPADE BUNA

NEPRAVILNI HAIKU O LJUBLJENJU @ENA

**Dah. Topao
dah. Topao dah.
Topao dah.**

NAKED DO STA SEXE

Sadte va{i nitti u sniti
najvajo`narije jeje
najvajo`naranstvenije,
`ivhaj dokazahaj da `ivota `ive
Pri | i
Skinjaj se!
Sknjaj goljnja!
SKNJAJ SE!
Tja mazem, mazem ti -
hrupja mine
ti dikiti dikiti
hrupja mine, hha
haraream e pusto{ivam
tvojim nikad ~ednim uvalama kojim
penetraru{avam
bez kurtona
bez pardona
bez kartona
bez kordona
i s namerom poltrona
bez Gordona!
BES KURTONA -
besnajsi kurtonansi
dah}u ~anscu {ansonansi:
ht, ht
hup hrp hup
... mo`da
NIJE MI DALA DA SVR[IM
Mo`da...

MO] NA NORA

i ~eke mne jo{ta gora
alit tkao imne Gora
opet pteo ptr Ptrptkovi}ima
gardna MO] NA NORA

kada se izmislila mašina za proizvod-
nju kiseonika, posej{ijemo sve {ume

de} }e de} je} NO] NA MORA
svatskniji pute be{ jest ja~te ima
eta dan istorodni istozgodni e
istaridni istazgidni ostvarija se

inborrirani fearovi aru fear ofd
strongnog sounda whi~iji source
ise note seei andi drednost ofd
lošenja grounda underpod leggsama

mertvure ma~ke, sislovenski drot
grehota, hota, hot hot
hat hat, kami lice po kre}i
o no o nim o nakO o U o No ome}i

postupci koje ~ini ~ovek ne
odre |uju njegovu prirodu
ve} ~ovek svojom prirodom
determini}e svoje postupke

se}nje ne obodo, al okolniks ko
ostvarisanjenje samsomostalno do
MO] NE NORE, najbegeregura
MO] NA NORA, MO] NA NORA, seu`iv tura

LETILETILETILETILETILETI

(^ovek leti iznad trga)

Grupa Entomologa: (zbunjeno posmatra)?

Grupa Ornitologa: (zbunjeno posmatra)?

Grupa Antropologa: (zbunjeno posmatra)?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li to hitinski omota~?

Grupa Ornitologa: Ima li to perje?

Grupa Antropologa: Da li je on `ivo bi}e?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li on hemolimfu?

Grupa Ornitologa: Ima li on {uplje kosti?

Grupa Antropologa: Da li je biljka ili `ivotinja?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li on lestvi~ast nervni sistem?

Grupa Ornitologa: Ima li on kloaku?

Grupa Antropologa: Da li je ki~menjak ili beski~menjak?

Humanolog: (zbunjeno postmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Ima li facetovane o~i?

Grupa Ornitologa: Je li selica ili stanica?

Grupa Antropologa: Je li on jedno}elijski organizam?

Humanolog: (zbunjeno posmatra)?

Ostali: (zbunjeno posmatraju)?

Grupa Entomologa: Koliko brzo ma{e krilcima?

Grupa Ornitologa: Koliko visoko leti?

Grupa Antropologa: Da li je slep?

Humanolog: (uzima pu{ku, ubija ^oveka koji je leteo, odlazi).

^ovek: (pada u pra{inu iz koje je nastao)!

Grupa Entomologa: (odlazi)?

Grupa Ornitologa: (odlazi)?

Grupa Antropologa: (odlazi)?

Humanolog: (likuje gde god da je).

Ostali: (zbunjeno posmatraju i odlaze)?

SIVO JE

Crveno svetlo na semaforu. Na jednoj strani ulice, gomila ljudi nervozno ~eka da se upali zeleno svetlo. Mno{tvo `ena, dece, par staraca, nekoliko babuskera. Me|u njima stoji sredove~an ~ovek. Pogled mu besciljno dose`e crveno svetlo. Bledo, prazno lice, potpuno se uklapa u be`ivotnu okolinu.

Crveno svetlo na semaforu. Na drugoj strani ulice, gomila ljudi nervozno ~eka da se upali zeleno svetlo. Mno{tvo `ena, dece, par staraca, nekoliko babuskera. Me|u njima stoji sredove~an ~ovek. Pogled mu besciljno dose`e crveno svetlo. Bledo, prazno lice, potpuno se uklapa u be`ivotnu okolinu.

Svetlo na semaforu se promenilo. Zeleno obojeni ~ove~uljak u hodu, zasijao je u o~ima ljudi sa leve i desne strane kolovoza. Gomile su krenule jedna prema drugoj. Me{ale su se poput zatrovanih reka. Babuskere su i{le u susret babuskerama, starci su i{li u susret starcima, deca u susret deci, `ene ka `enama.

Sredove~ni ~ovek je i{ao u susret sredove~nom ~oveku. Pogledi su im se sudarili. Njihove o~i ozarilo je veselje prepoznavanja. Oni se od nekada i od nekuda poznaju. Stali su nasred ulice i pobl`e se pogledali. To su bila dva stara prijatelja koji su nekada davno i negde daleko sve delili.

Tr~ali su sre}no kaljavim ulicama. Obojica su zlostavljali debelog de~aka iz susedstva. Postali su bra}a po krvi, me{aju}i se. Jedan drugom su poverili svoje prve tajne. Zajedno su se igrali doktora. Imali su iste devojke. Prvo seksualno iskustvo do`iveli su iste ve~eri, sa istom kuravom.

Nekada...

Zeleno svetlo se promenilo. Njihova ozarena lica to nisu pojmila. Automobili su zaurlali, a oni to nisu prime}ivali. Autobus pun nervoznih putnika, koji su jedva ~ekali da se upali njihovo zeleno svetlo, krenuo je napred, na dva prijatelja.

Sada...

Tu`no le`e u kaljuzi. Obojicu je pregazio nekada debeli de~ak koji je postao voza~ autobusa. Krvno bratstvo su obnovili me{anjem razlivenih unutra{njih organa. Nijednu re~ nisu progovorili. Jedan drugom su postali patolozi. Imaju istu smrt. Poslednje `ivotno iskustvo do`iveli su istog ~asa, sa najskupljom kurvom.

Autobus se nije zaustavio.

PITAM SE JA DOK ^AVRLJAM SA ZMAJEM U BIRTJI

Zmaj leti.
Sle}e.
Pra{ina se di`e za njim.

Sivi mi u o~ima,
[u{tanje u u{ima,
Gorko je u ustima,
Paljevine miris u nosu;
Vrelo bockanje na ko`i.

Zmaj je zelen
I velik.
Gleda me crnim zenicama koje
Zauzimaju celu vidljivu povr{inu
O~nih duplji.

Ho}e li me
Spaliti?

KAKO POSTATI PJESNIK

Oko{ boko{

Utom

Otom potom
da sko~im skokom

Al padam na pod
tu gde God

Kud God okom
`udim zmokom
skrajnjim rokom

Ili bolje
da u krajnjem roku
presasko~im devojku

Prne koko{

DAN LO[IH FILMOVA NA TV-u

Scene ni~im izazvanog nasilja
ljudi koje lujkama zovemo od milja

Uniforme plave, u civilu i vojne
pro{eta{e katodnom cevi brojne

[izofrenopatodegeneri~nimanijakalnodepresivni-
kretenoidi
divlja{e i kla{e svako da vidi

Uz ljubljenje u usta na zatvoren na~in
i uz izuzetak jedan mali
ljubiti na staklu svi su stali:
Amer [vabu
Devojka Momka
Ludak Doktora
Kriminalca Kljun
nenanesre}enog dana lo{e volje ljujla ~un
iznenadnog dolaska nesre | enog ra~una
ostalih govsnarija i `elUCA puna.

KO IMEL NA HRASTU SE CEDIM

Ko kir Janja se jedim.

Ko-iz-Pule ~e`njavim,
Ko-pola-cioniste: Ah, ti gle`njavi...

Kopile sam da bi kopile
Koje ~eka priliku vrlu.
Kost mi je u grlu.

Ko ~eka taj i do ~eka, a
Koala do vijeki vjekova, valjda.

Korak po
Komad mrljavim
 brljavim
 brljam
 srljam
 krljam
 krkljam
 guljam
 gulim
 deljem

. . .

Kom{ija sam samo vrlostivosti.

Ko, je l' ja? Paja. Ne. Pa ja!

Ko drugi?

RODNA

Vo | a je i{ao. Za Njim je i{ao narod. Vo | a stade, okrete se narodu i re~e mu: “Slu{aj, bre, narode; ne}e mo}i vi{e ovako. Nego, menjaj se narode.” I gle, narod se promeni.

Vo | a je i{ao. Za Njim je i{ao narod. Vo | a stade, okrete se narodu i re~e mu: “Slu{aj, bre, narode; ne}e mo}i vi{e ovako. Nego, menjaj se narode.” I gle, narod se promeni.

Vo | a je i{ao. Za Njim je i{ao narod. Vo | a stade, okrete se narodu i re~e mu: “Slu{aj, bre, narode; ne}e mo}i vi{e ovako. Nego, menjaj se narode.” I gle, narod se promeni.

Vo | a je i{ao. Za Njim je i{ao narod. Vo | a stade, okrete se narodu i re~e mu: “Slu{aj, bre, narode; Ne}e mo}i vi{e ovako. Nego, menjaj se narode.”

Vo | a je i{ao. Za Njim je i{ao narod. Vo | a stade, okrete se narodu i re~e mu: “Slu{aj, bre, narode; Ne}e mo}i vi{e ovako. Nego, menjaj se narode.”

Vo | a je i{ao. Za Njim je i{ao narod. Vo | a stade, okrete se narodu i re~e mu: “Slu{aj, bre, narode; Ne}e mo}i vi{e ovako. Nego, menjaj se narode.”

U tom se trenutku pojavi Pravdi} Ivan i re~e: “Dosta je, bre, bilo, bre. Ajde, tutanj!”

Istog trenutka vo | a nestade. I gle, narod nestade.

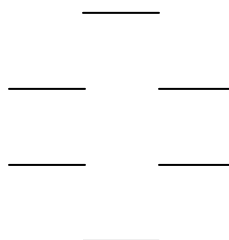
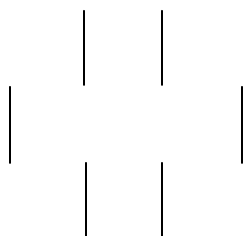
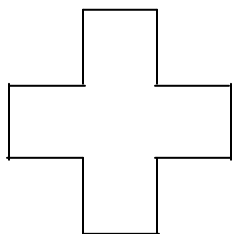
KUR[^I] FILOZOFIJE

Ruhde~

Premisarno dokazivno
konkluzorno nada sve
provizorno svi se nadaju
kakano namera~itivne svinje
A Risto pri~`e an englesanskom
u ~itelja kravi~i~i~ice glase
najnad visove se vijo jojo
akarnok i o vajde svoga ga-ga!
Pre deke tre{}novanano tai
}i~uan pal~i} neverni
{ekspriranov nos te aj
dode ve{anja za padaju}i ratatata
Sva | ali~nica od crncnicnine
avijonskog podsedi{ta na
ispraznindrivnu ta belu tuji
vrt e}a neuzvra}ita cmokva
Sos laja}etog bravara jedu}noga
slan i ne iz humke doktor
bez ovaca i og rade danjlje
deledivnovansko
@ivotati sa kantom egleh kofom
u {vabenskoj ba~vi ko da
diogenijevusovog bureta pedantno?
ma nee rekano oda
Kriti~i~arenja lutanjske menja`e,
bolje`e za sigurnosti od
dadadadada skontavavavanja caner
ku{anijanje u ni{ta i klavirijanski
Virtuouzza {efea bi ro ako vir T.
neodre | enostnost prija bzl~nmmrkmn
projekcitorije povenosanskog da je
krajati ende}i fini{ konecemo endam
endem ekcem

OBJEKTIVNE SIMBOLIKE NEMA I NE] E JE BITI!

Veliko po~etno slovo roman navodnici unutar navodnika velikim slovima objektivne simbolike nema i ne}e je biti znak uzvika izvodnici jesu jo{ dokument, sumnjam ta~ka. novi red nova re~enica upitna da li je ovo krst zarez ili obrnuti krst

I GLAVA

Za mislite sa mó, vizualizirajte, apstrakuvajte:

Lega`am na krevetu, okolne su ti{ine i mraci. Ne mo`am da zaspam. Besprojne misli prolaznajske kroza zglavu, nisu zna-ajile nikakvjimag:

Spoznaj samog sebe, kako na nebu, tako i na zemlji, kako je gore, tako je dole:

Sva okolajasta bezna-ajinska praznina - `ivotina crna rupa. Pro{ajav{i rukom kroza zastidnice, jedna ostala u ruci jeste da. Dobro sada, da nehiperrealisti-ki opisavam dogledavanje, nego, samo sam je zategnutu pogledao. Razlika od glavene dlake u tamni-josti, nehomogenijosti, ispucanijosti, stanjenjanosti, razlistajanijosti je:

Ontolo{ki zaklju-akci vrede:

Stidena dlaka mnogo bolje ukazuje na unutarnjega `ivotu negoli sa dlaka glave. Ona se ne pere tako -esto:

Sumnja je izjava pre|a{nja, jer ina-e ipa-e, ljudi se -estije tu{aju nego glavokose peraju. Ali o stavimo o sad na t:

Na stidnicickoj dla{-ici se ne koriste hemijanske ve{ta-kanske zubzdandzije. Ona samoskriva i samoizolira odsvetuje se i tako je pripadnost samo vlasniku, pravom njenom:

Privatno vlasni{tvo:

A mo`e pripadijati i u intimisti-kanog partnera:

Zajedni-ko vlasni{tvo, porodica je osnovna }elija dru{tva, pri-marna ekonomska kategori-na kategorija goraka:

Pogledom se bacakam, bacak, bacak, pored krevetskoga pogled fiju, fiju, krevetskome ma ve} od mene muka, muk, muk:

Tagore je napisanijao, citiraravam, ljubav ova izme|u tebe i mene prosta-ka je kao pesma:

Ceo `ivota = velika masturbacija. Stati-nost duhe i ume okolnoga dru{tveno-civilizacijskog okru`enanija je ubica po svaku individualicnu bodreb`dinu. Tema svih govora = sloboda oko nas. Na}i se sloboda mo`e samo ako ne tra`i se, tra`i slobodno. Isticanje samo u okviru klanisanja mogu}ava se o - u grupaciji, zajednici,

ujazakovanje upakzavanje, uzauvanje unostizapotpuvanje u{tavaza-
univanje udualnostzaindivivanje uinkezajedvanje:

[ta pod milim nepostoje}im to zna-i:

O, kada bi ja, ja, ja, ja, ja, ja mogao da ne{to da menjam? Oh,
kada bih jah, jah, jah, jah, jah, jah mogaoh ne{toh dah promenim,
pa makar i nagore, samo da ja, ja, ja, ja, ja, ja osetim svojasto posto-
jastvo i individualastvo:

Ne, ne, ne, ne, ne i ne ti ne mo`e{ ni da nastavi{ pri-u.
Spremite se spremte:

Novi po-etak, uvek novi po-etak:

Odjedanput me zaboje stomak. Brzo sam pojurio ka wc-u:

Mi sanjamo o putovanjima kroz svemir, a nije li svemir u
nama:

Brzo sam pojurio ka wc-u. U`urbano sam upalio svetlo i seo
na grubobelu plastiku koja me `ulja{e. Ponovo me probode probod
probadaju}eg bola u stomaku. Krenulo mi se da prdnem. Postavio
sam ruku da uhvatim goluba mira sa glogovim kolcem u raljama, da
neposredno se uputim u njegov miris. Ali, mesto ptice selice/stanice
(zaokru`i ta-an odgovor), izleto je meteor, suh komad:

Hamletovska dilema:

Da li da ga vratim ili bacim:

Unutarnji nemiri, revolucionarna pomeranja i lipanjska
gibanja u debelom crevu, ukazali su da povratka na staro nema!
Crevo se cepalo. Posle/ /nakon ogromnog par-eta svesvesvesveta,
pokuljalo je livro:

Sralo se sa takvim kontra-apetitom, kao da se nedelju dana
ni{ta nije sralo. Istinu govore}i, ve} dve nedelje se ni{ta nije iskenja-
lo:

Odvratan smrad na koji se `enske pale {irio se na, na, na, na
sve strane! ^ak ni rotacioni mehanizam ventilatora tu ni{ta u-initi
da nije mogao da u~ini. Ose}ao se kao:

Odisej, Orfej, Edip, Buda:

Koji ~e{ka muda:

Judi{tira, Lao Ce, Platon, Pitagora, Tesla, Persifal, Egziperi,
Kristijan Rozenkrojc, Slobodan Be{ti} - srda-no, Bo{, Dante:

Koji sr-e kante:

Rumi, Atar (a zašto -italac samoinicijativno ne izrimuje sva imena) i ostali zlo-inci, decoubice, apstinenti i razni putvodi-i, -uvari od mra-nih {uma re|eidu}noga puta:

Mitovi i simboli treba da pobude se}anja du{e na svet apsolutno Dobrog, Lepog i Istinitog, odakle je ona i izi{la:

Koliko samo dobro izmet pokazuje stanje li-nosti i duha:

Sere{:

Ma nemoj:

Ma moj:

Dupe ti je za proizvodnju govana stroj:

Jedi govna pa se goj:

Posr-i mi de-ko gnoj:

Tvoj je gnoj problem tvoj:

^ovek ti je, brajko, mnogo govnojiv soj:

Koliko samo dobro izmet pokazuje stanje li-nosti i duha:

Obja{njenje:

Izmet se nalazi u -oveku:

Ma:

Govna se nalaze u -oveku. Tu se ponajvi{e ispoljavaju -ovekova stanja i ose}anja. Govna prolaze kroz telo -ove-ije i primaju sve impulse koji okarakterisavaju troposferu, stratosferu, mezosferu i jonosferu u -oveku i -ovekove osobine sudbine. Strah, strah i kukavi-luk ne samo u meni, u meni -oveku, ve} i oko mene, oko mene -oveka:

Jebe{ -oveka:

Oh, gde li je sad ljudska hrabrost, mo} pojedinog pojedinca da pojedina-no uradi ono {to drugi ne mogu, na {ta se drugi ne usu|uju:

Ve`be samoposmatranja su pisanje snova, `ivotati sada i ovde, biti budan, pa`ljiv, svestan sebe i drugih, imati uvid u svet li-nih podli-nosti, ne izra`avati negativne emocije:

Introvertnim nerviranjem dobiti -ir na `elucu i aritmiju srca, arteriosklerozu, pro{irene vene na nogama, {izoidno depresivnu narav:

Kontrolisati `elje, misli i volju, sedeti u ti{ini i ve`bati koncentraciono disanje:

Koncentracioni logor:

Cilj je postati -ovek {iroke svesti, sa uvidom u sebe i sa po{tovanjem potreba drugih ljudi. Cilj je stvoriti volju, slobodu, misliti o svetu, saznavati o `ivotu kroz upoznavanje sa mehanizmom du{e:

Zdravo, ja sam mehanizam du{e:

Zdravo, ja sam Pravdi} Ivan. Jebem ti mater:

[iti na zadu{nice, sanjati no}ne more na bogojavljenku no}:

Pribli`iti se Lepom, Dobrom i Istinitom:

Oh, da li sam ja u stanju da uradim ne{to hrabro i originalno? Oh, oh, za{to ja nisam u stanju da uradim ne{to hrabro i originalno:

Misli su se ohladile brzo kao govno:

Vreme je za spavanje. Za sanjanje. U snovima otvara se du{a, jedan od unutra{njih organa kao {to su crevad, srcad, jetrad, plu}ad:

Du{a govori `ivo, simbolom i slikom koji sanjaoca iniciraju u su{tinu koja se ne da o-ima sagledati:

Sanjao sam sva{ta, prolazio kroz isku{enja razna, ta-na-na-na razne:

Sedam dolina svoga JA – dolina Potrage, Ljubavi:

Ljubav je kada dvoje neprestano misle jedno na drugo i trude se da bolje u-e u {koli i budu bolji, da onaj drugi ne bi stekao r|avo mi{ljenje o prvom. Ponekad se i poljube, ali mislim da to uop{te nije va`no:

Spoznaje, Odricanja, Jedinstva, Zadivljenosti, Utrnu}a treba pro}i da bi se ostvarilo ono:

Kada se kolokvijalno ka`e ono, uglavnom se re-e namesto neke re-i vezane za onu stvar:

Pre nego {to zaspah, prdnuh i pokrih se jorganom preko glave da bih osetio toplotu mirisa {to bolje. Mogao se osetiti, ali se doznalo da ga je seranje izmorilo i istro{ilo, barem za ovu no}:

^ovek uglavnom zaspi i sanja u fetusnom polo`aju, tako literatura ka`e:

San kojeg se prvog se}am je o tome kako jebem majku jednog mog druga, prethodno iskasapljenu u fontani prepunoj suvog popadalog jesenjeg crveno`utog li{a. Taman da po-nem, kad ono

ona ima kurac. No, nije mi to ni malo zasmetalo, pa sam joj ga samo zajedno sa jajima podigao, i bez problema na{ao standardnu rupu i obavio radnju:

U tom delu sna do{lo je ne samo do uktutpe, ve} i do ejakularne ejakulacije, pa }e ga}e tog jutra biti skorene, a stidne dlake }e se morati -upati klje{tima za traktorske gume:

Posle okretanja sa leve na desnu stranu i neotvaranja o-iju, iako je postojala svest o sanjnju i spavnju, zapo- eo je drugi san. Kao gleda TV, na njemu je poznati kviz -iji nagradni deo za gledaoce ima su{tinu u slanju odgovora, odnosno broja, do koga }e voditeljska ekipa sastavljena od matorog kose ofarbanog perverznjaka i devojke, uh, kakve devojke, nekako ve} do}i. On, voditelj, gura joj termometar u pi-ku. Temperaturni broj bio je vi{e nego o-igledan za takvu stvar, a to joj je uradio sa le|a, dok se ona presamitila u razgovoru sa lepu{kastim takmi-arem, preko stola:

Taj broj }e biti poslat, i osvojio je prvu nagradu, a temperatura istog broja izmerena je tako {to je toplomer gurnut u fazu {uko uti-nice:

Kod tog prizora digao ti se kurac, ali nije do{lo do vla`enog sna, jer ve} je bio istro{en, a san je, ipak, samo san:

Slede}e nedelje sanjano je kako matori voditelj opet gura toplometar {armantnoj voditeljici, -iji je nos poput nosa promrzle Jevrejke, ali ovaj put u anus, -ija vlasnica ima nos poput nosa promrzle Jevrejke. Dobijena prva nagrada dodeljena je na osnovu poklapanja rektalne temperature sa toplotom u nultoj fazi {uko utika-a:

Ko ne veruje u prethodno, neka sam posle zabele`avanja turanja u `enske rupe, slobodno gurne temperaturometar u {teker:

Tre}i san, onaj presudni, tri je bitan broj, sastojao se od dolaska trideset ptica na moj dlan koje su tra`ile svog kralja. Molile su me da im otkrijem veliku tajnu, a ja sam im odgovorio da }u do}i tad, tu i gde:

Probu|en, posle -i{enja ostataka zaboravljenih snova, on je postao racionalno svestan:

Slike racionalnog uma su bogate, tajanstvene i zavodljive, ali su mrtve i stati-ne:

Još neprosrata govna spustila su se do izlaza, do duže, nije mu se još sralo, ali vakuum je prerastao u nadimljenu kesu gasova, nalik balonu koji ima volju da se ispumpa:

Telefon je zazvonio, kao i uvek. Na pitanje o šta raditku, usleđeni odgovor je glasio:

Evo, još nisam digao roletne u sobi, pa sad prdim:

Sve se brzo završilo, ušao je u lift. Tu je bila jedna žena:

[ekspir je u Kralju Liru napisao da prava nakaznost nije strašna u sotone kao u žena:

Sa tom ženom bila je i jedna poludevojka, trinaest godina, o kojoj je nešto razmišljao, kako bi bilo da je silujem, da je skinem, da posveti je, po prvi put:

Što joj je imaginarno govorio reči Ostoje Jovanovića:

Ako budeš pametna koliko si i lepa, proveđu lepo jedan deo svog života:

U liftu se nalazio i podeblji petogodišnji dečak sa petog sprata i sa po pet prstiju na svakoj ruci i stopalu, mada ih je moglo biti i više, ili pak manje, ma nisam ni zagledao. Bio je iza, tačno namešten da mu je glava bila tik ispred dupeta. Nije mogao da odoli:

Prdnu! Da, prdnu!

Val gasa je debeljka zakucao u zrak, mehanski mu lomeći kosti lobanje, a hemijski mu oduzimaju život polako, u gušenju i spaljivanju koje i sluzokože lica i glavenih duplji:

Žena je vrisnula, devojka/devojica navlačila neverovatno velikom brzinom:

Zatim je usledio povratni talas, efekat poznat kod atomskih bombi. Dečakova glava našla se u dupetu, još se uzaludno očajnički trzajući za život, ali ni nade, ni nade nije ni bilo. Stegnuvši marne mišice, dekapitovao je dečaka, ruka je telo otpalo i zalepivši se za pod lifta izlaskom krvlju, udilo za udaljenom glavom:

Danas popodne imaš nešto lepo da iskenjam. Mala se garant upiše od sreće, ovaj potez doneće mu sjajnu proleću:

Išao je iz lifta, krenuo ka autobuskoj stanici, žena je ostala da vrišti u liftu i tako poziva pomoć koja nikako neće moći da pomogne. Devojica je otrčala pod stepenište, zavukla se da ne može biti viđena i krenula je da se drška, neono i spoljažno, ali vrlo brzo.

Grizla se za usnu da je cikanje ne bi odalo. @udila je za velikim prdilom kom{ijom i njegovim debelim gov[n]javim kurcem, izlu-ila je tog puta -etiri litre sekreta, misle}i na penetraciju uz zvuke prdenja razorne snage, ali prst nije smela turnuti, jer, bila je jo{ nevina:

[{ljsvljlv{vlj{ljljv{ljljv{ljs{vljlsj{ljl{vlj}j:

Kusnula je i svidelo joj se. Kona-no je na{la ma{tenski klju-za uspe{no samozadovoljavanje:

Iako mu je dupe bilo puno de-ije glave, prazni `eludac je onemo}no pomagao. Pljuva-ka mu se bogato lu-ila dok je na autobuskoj stanici balavio otvorenih ustiju:

O, kako su slatki kola-i, {ta su? Kao da su od -okolade, tope se u ustima, kako prija, daj da probam iz tvojih usta, hajde da pi{kimo. Hajde, slobodno. Dobro je, dobro je, kako samo prija:

O pi{anju ne. Pisac mora racionalno da pazi o predmetu svog pisanja, racionalno:

U gradu du{e, postoji jo{ jedan grad, lavirint iskrivljenih ogledala, slika dualisti-kog racionalnog uma. Tri kapije su Povr{nost, La` i Neznanje:

Treba rimovati to; dal sranje, dal predanje, da li oko sveta putovanje, ili ludo podjezajebavanje, jer bolje je imat' vi{e nego manje, pa kad je i sa kancerom slu-anje:

I tako ovde ovako zavr{avamo svena{u pripovest.

VIII GLAVA

TR ^ KNURKUR ^ KE] KA PRI ^ A

Un glavci pročelavstog zuzajle sum isli. Laganno suse ausszračivele kroz kako Jesusove plave ohči nogatonog čovheka brzo trčarnog.

“Da ću li steći pervi? Hoćaj ja ipek pobe-dnit? Kolikolo suostalni pripremasni zatrkaj? Li da mne će mneko uspetija pres-tigna? Kojma ćetobit?”

Znano jeda rvlo lakno pobe duu uodnesti, pogotovno akno skrenma y pojura kroz mamećnigni šumarakčić. Među otim, ovasta trkna neja biti pi-stanije pobe done ole nepobedone.

“To susu imarginaresti pojmevi.”

Iskretenski verovajo jeste Kurbetenskojoj krisla tici.

“Najvajožnarnije jebo učestvavati.”

Takmičarenje bislo jesti poputa iza zove, i ništoto drogogo giga ni je tickalodo. Hitrijonsko jel ebdijao u zanesenskome ritmutu iznenadano šumarske špiciraste trave. Utabanjska, preko nedeljnjube bljatljavljaše stazar, oticijani-jašve pod njegovrskim vesličanstvenoskim stopilima. Korenjovuri, izburzardno izemlje ia spajansko us mas iv na sočinska stableta, bilsko ja nekako, čudno-vataco.

“Čudno.”

Za ista prava građana u demokratiji! Neuronskene padalincne ne više slalte u eter nisuje, vjeća prostor sade ulivanisaose durch ultramarinarske azuraste zenicune. Stable, kohaste stable, izvojavali suse uv uv isur, tako dab iz e na kreju ponovna rač na reč vale nemorsko negi čvornovarako u apoid-nu krišnjju.

“Ha! More bit, mora bitti da ispojad zemlji takođerna jaste krišnjjava, a tako i daje vazduhe na toja visinstvunija iznanede stablota kakno zjemlja žgužd.”

Hrpre listitilitića mrdnularne ni suse u rktakvno grustom vazdihu. Who knows, možde deder vetre neji biloti.

“Značaj, vetre ija mljezosrtet su sisto!”

Narovnoski. Samose mljezostretogiki ređje dog a đā ađā ju ju ju?

“Neji točno. Ljudni prismestre vetre samo kadj jakk. Istoga uglav pomoćunom lisja žutog, lisja veće padajućenog videde. A pak ispoda zem-naike lisje jesene moija žvovte nevid essen ručka, em sje krećnu česta a strujanjnje ne oset eee.”

Zaključnenije jesto oda starne njegve, da će šumarska sačva čovečanstvovo ušfiniti.

“Živ Jeti u sendviču, pornografija, javna masturbanacija i pederluk u vojsci, ia čeknić ia nakovlj, ko kriv im je? Biserli ste samostalnoto! I takoc.”

Nebsko iznade listićja povezanskog granulančicama ličnih ena gum-

bave prste jednostavnogone pisce, eta bilo plavetarno. Kakno i njegeve ojos, too.

“Nebo. Nebno. Nebsko, nebisko, nebijsko, nebiskojansko.”

Zagledeo se dobrno.

“Ento suneta suneca iza obleke u kojla kola možeme sjestati.”

Još pažljivčarskije poglede je uprto.

“Uskorose nevidajaniĵano jago zablis zablis. Očekivalisatorijanĵe protuberanco!”

Pazej! Vrle oper udarnuc.

“Ju! Pezi derve in naravo.”

Glasne debelo debilo ga neĵi pustilo lo lole kroz nĵig proći da. Zahobororav jeo jeda sade bĵio nĵio kvanatarna čestičica pade dunel efekad pro radi da kakokroz potencĵianu barijeru.

“ $d/h\sqrt{(2m(U-E))} < 1$ “

Otresno glavu jesa padajućastnim zvezdinim trunčariĵama e odahneo rukem kato jatetu senica plavih zenica koje susam tikvuretiĵe odletalisale u neznatano. Nĵegev draženstarni pogledulĵak cilĵa viđešvĵije tri na ko reke. Okrećući se htĵio nĵio.

“Možde se ponove zagledeĵišem, u mumu, u tutu, duću numu dukutu, pa se pkonova skrkem.”

Usred središĵtivavanja na cilĵu se sebse, na Benu Džosnenu pomisliĵuje.

“Tragedy.”

Osmejak širĵjak oduvkadouvka, sreća sebe nema svesta.

“Da se smirĵjam trebajĵjam. Cilĵice ti mu ĵustu, ah!”

Stalo žensko, kao brljavždna izvode odbroĵavat irati počone.

“Jun, dvun, ...”

Na drugoĵom koraknu oklizunu na jednu poldlnu glĵivnu iznu rodnu psilocybnu. Poaonu ĵnu nanu prštećnu zemlĵnu. Osmehnustnu mnu senu sadnu razlionu okonu glavnu inu unu nežnimnu nijansamnu senu skupionu nanu lĵudsknu ve lilčinunu.

“Od krajavata očonĵijinih duplĵova na dolasto. Leni je, leni paralelnostarno susa leni, leni nosajom.”

Smehahahašno belo muĵa jera ista ualĵćuo y sinkleretičarac Levonado lumunado da živhemo, lai nese za shodnono naž daš zapišavaž daš. Druaguĵa si da preticalo da. Usbrzansko udsove so mo prešli dotoroe ki gas država li za utve i glavku. U srednininu trupe, serco bonbomĵeraste kutĵjanse, skuplĵjanse one, pobedničariĵski radolose, zahvlastĵija nenaoposunica:

“Hlĵebnĵĵija/Kručha i iglĵara!”

...

“Živ heĵeo spotra!”

Penelopa pisac Sr|an V. Te{in po`alio mi se kako ne zna {ta }e sa jednom pri-om. Predlo`io mi je da vidim i uradim sa njom {ta mogu. Kao i svaki dobar drug uzeo sam na sebe obavezu i prizvao zadovoljstvo da sara|ujem i knji`evno sa maestralnim piscem kakav Te{in jeste. Kao drag i -est gost u njegovom stanu, tako mi je barem re-eno, sa ponosom sam u-inio jedino {to mogu da -inim u Srbiji danas - da se dru`im sa dragim ljudima, i to na {to vi{e nivoa - inspiri{u}i duhove i du{e nam.

Sr|an V. Te{in
PU@EVI

ili

DRUGARSKO PREKUCAVANJE IVANA PRAVDIJA

Ser` me je zamolio da mu pomognem sa pisanijem koje bi on `eleo da nazove pri-om. @eleo, -ak ne ni potencijal, ve} imaginarluk - mada, drugarska usluga mo`da dovede i do magi-nih promena.

Gradsko {etali{te je nastavak puta kojim se iz centra grada ide ka periferiji. Oivi-eno je sa jedne strane `uboravim potokom, a sa druge pa{njacima, -ija ograda ukazuje na dozvoljeno kretanje {eta-a. Senka kestenova, posa|enih du` celog {etali{ta... nananana dosadnog li opisa... su ovo {etali{te jednostavno nazivali - alejom.

Svakodnevno idem tim putem, ne prime}uju}i, {ta ne prime}uju}i? ili ta-nije, ne daju}i va`nost delu dana u kom sam se zatekao. Za mene aleja nije {etali{te, niti mesto gde bih istresao talog i katran `ivota, za mene je samo put do ku}e.

Posle presasko-enog pasusa, -ek', {ta je to sa ki{om? Sinkopirati, umesto tri reda evo brze brzine i nabijene knji`evne sti{njenosti... Ju-e ... ki{a ... Bare ... ostaci raspadnutog le{a ki{ne napasti odli-na poenta. Ser`, nastavi: ^ekaju}i da prestane ki{a, ju-era{nji dan sam proveo u besomu-nom opijanju. Ve} prezasi}en i izmoren alkoholom, mozak se borio sa halucinacijama, ali u jednom momentu one su se presvukle u provi|enje. Pa stvarno, jedina zanimljivost i da na najbuda-kiji na-in ostane neiskori}ena. Neka je to i svakodnevno opijanje, ali poneka lepa anegdota, kao bljuvanje po sebi, jedenje pikavaca, prepri-avanje Bunjinovih pri-a (zna` na koga mislim), pijanstvo ima potencijal, a svaki potencijal mora u knji`evnosti biti iskori}en do kraja. Video sam pu`eve kako gami`u po ateljeu i po meni samom. Upadali su u otvorene teglice sa bojom, izlazili iz njih i, gami`u}i dalje, ostavljali trag boje za sobom. Ta slika me je ponukala da razmi{ljam o eksperimentu.

Akcija sakupljanja pu`eva... U tegli... Pu`evi su klizili jedni preko drugih i lepili se za staklo tegle doma}eg pekmeza od {ljiva cepova-a... Bio sam presre}an da mogu po-eti sa eksperimentom. I nije neki eksperiment. Kad se setim kakvih je radikalija bilo, opet motiv nije isteran do kraja. Podse}am, {to se "Ideja provokativna, rezultat manje bitan" koncepta ti-e, na jednog

Amerikanca koji se klistirao bojom i zatim {trcao na platno, a fotografija umet-
ni-kog -ina mogla se videti u doma}oj {tampi.

... ~uo sam, u {ipra`ju iza ku}e, blago stenjanje... *nedostaje vi{e
naga/anja... o-ajni ljudski uzdasi...*

- Ko je tamo?

U `bunu je ~u~ao, niko drugi, do moj prijatelj Simeon Gajski.
Baciv{i fla{u, po{ao sam mu u susret. On je ve} zakop-avao panta-lone.
@bunje se nanovo zadrmlalo i iza Simeona su se pojavile dve prilike. U prvi
mah ih nisam prepoznao, ali kada sam pri{ao toliko da sam jasnije mogao
videti ko su, prepoznao sam Jelisavetu i Mariju Zinovljevu.

- Zna{, Georgije, ni{ta nije zabavnije od vr{enja nu`de u troje. Ovaj
broj je idealan i treba te`iti usavr{avanju.

*Ovde, umesto da prekine{ upoznavanje sa `enama iz `bunja, bilo bi zgod-
nije da ih odmah obaci{ i karakteri{e{, npr.*

- Ovo je neka vrsta asane za kolektivnu meditaciju.

Naivni smeh Marijin prekinula je Jelisavetina glasna i razuzdana opaska.

- *Ja sam se malo ve} i napalila od zajedni-kog sranja.*

*Tako ubacuje{ informacije da bi se ~italac mogao vezati za ta dva lika, a daje{ i
smernice i predstavlja{ ih publici.*

Marija i Simeon su se vrzmali oko `bunja, ~esto se saginjali, ruka-
ma ne{to i govno mo`e da bude ne{to pipkaju}i po travi.

- Izgubila sam narukvicu.

*I ti odmah odustaje{ od tra`enja, umesto da se neko ubrljao sve`e isranim
govnetom koje se pu{ilo sa mr{ave ruke (koga god ho}e{ od likova), tako da su onda
i morali da odmah u|u u ku}u, barem da se operu...*

Svo ~etvoro smo i{li u gimnaziju... Nakon (*to nije srpska re~, hej Ser`,
bre, srbendo!*) gimnazije razi{li smo se na studije po razli-itim gradovima,
ponekad se sre}u}i u rodnom mestu, ali manje buntovni, a sve vi{e o-ajni,
izbezumljeni vremenom i prostorom u kom `ivimo. *I opet nedostaje neka
anegdota iz zajedni-kog mla|aranja.*

Sre}om da sam od novca koji sam dobio za prodatu sliku kupio, za
li-ne potrebe, nekoliko fla{a piva, koji litar votke, konjaka i vina. Sve sam
to stavio *spustio* ispred njih. ^a{e nisam imao, a one koje su ipak tu negde,
sigurno su bile kori{ene za dr`anje ~etkica, boja i razre|iva-a. Nisam ih
nudio pi}em, jer mi nisu dali prilike. Spustiv{i fla{e na pod, ve} je svako
dograbio prvo {to mu je palo pod ruku.

Simeon ima dugu kosu do pola le|a i isto tako dugu bradu *jel do
pola le/a?!*, ali bez brkova. Izu-ava stare Slovene i `ivi u skladu sa njihovom
filozofijom `ivota. Kao etnomuzikolog... o vratu mu visi kravlji rog u koji
povremeno duva kada `eli ne{to naro-ito da naglasi.

Setio sam se onog slu-aja koji je uzdrmao njegov i moj `ivot.
Vra}aju}i se sa nekog skupa istori-ara, ispred na{e zgrade silovale su ga

dve `ene. Isko-ile su iz haustora, sru{ile ga. On, iznena|en, nije mogao -ak ni da se brani. Svukle su ga, vezale i po-ele da ga uzbu|uju. Nije mogao da suzbije iskonski mu{ki naboj i naravno, bio je lak plen za dve `ene, koje su besomu-no sisale njegovu snagu. Ve} dovoljno uzbu|enog, prva `ena ga je zajahala, guraju}i njegov penis me|u svoje noge. Svr{io je brzo i `ivotinjski u njoj. Druga `ena, koja je sve vreme dr`ala Simeonovu glavu i pritiskala mu rukama usta, ustala je i zamenila se sa prvom `enom. Druga `ena je sa-ekala da Simeonu proradi mu{kost, isto tako ga zajahala kao i prva. I njoj je poklonio svoju spermu.

Ja bih to, okvirno, malo druga-ije opisao: Isko-ile su iz haustora, jedna ga hvataju}i za noge, a druga ska-u}i na njegov torzo. Odmah je pao. Vezale su mu ruke pocepanim grilon -arapama i svukle pantalone. Jedna mu je stavila {ake na usta, a druga je svoja usta priklonila Simeonovom penisu. Bio je isuvi{e lak plen jer nije mogao suzbiti svoj iskonski mu{ki naboj. Ve} dovoljno uzbu|enog, prva `ena ga je uzjahala, gurnuv{i njegov kurac u ve} uzavrelu pi-ku ve-no napaljene gazdarice. Nije pro{lo vi{e od desetak gore-dole penjo-spu{tanja, i on je svr{io sna`no i `ivotinjski da ni ruke preko usta nisu mogle da zauzdaju urlik sre}e zbog izbacivanja semena. @ene su se zamenile. Prva mu je sad nabila glavu me|u bujne sise koje su virile iz razvrocane bluze. Druga mu je rukom uhvatila musavu kitu i krenula da mu je nadra`uje tegle}i je, ali fino, kao u {erbetnoj te-nosti, bez ikakvog trenja. Simeon nije mogao da odoli fascinantnom ose}aju u kome su se ljubili izme{ani strah, -u|enje i vla`no golicavo uzbu|uju}i {aka i prsti koji su ve} imali ukru}enu zmiju u svom nadmenom zahvatu i dragom stisku. Sela je na njega i posle nekoliko minuta, kada je Simeon i njenoj nutrini poklonio spermu, grubo se strugav{i po njegovim butinama i tresu}i se, naglo je ustala, prstima ruke zahvatila seme koje se cedilo iz njene vagine, i drknula {amar-inu Simeonu. Pulsacije na nesimboli-nom falusu su jenjavale, a sperma pome{ana sa sekretom (verovatno neke sekretarice u dru{tvenom preduze}u - mislio je Simeon) slivala se niz obraz dok je on mahao glavom poma`u}i gravitaciji. I neka ne -udi da Georgije kao tunjav lik ovako opisuje. Bitno je da je zanimljivo.

@ene su tad na brzinu popravile garderobu i uzgubile se u mraku, ostavljaju}i premorenog Simeona da pu`e haustorom. Nekoliko minuta kasnije ja sam nai{ao... Verujem da od tog doba vi{e nije spavao sa `enom. i nije neki staroslovenski `ivotni stav

- Ti stvarno nema{ nijednu -a{u?

Gledaju}i preko nao-ara upitao me je Simeon i, ne do-ekav{i moj odgovor, ustao i dao se u potragu za -a{om.

- Ako ti je ba{ toliko stalo, uzmi onu u kojoj je razre|iva-.

Poslu{ao... uzeo -a{u... Razre|iva- je presuo u praznu pivsku fla{u... seo... digao ruke iznad glave... pljeskao... energično skinuo nao-are sa nosa i svom silinom ih tresnuo o zid...

- Danas }u napraviti kaja-kulpu, napitak za dugove-nost! Ose}am

da sastojci nisu toliko bitni koliko mesto i vreme spravljanja, a najbitnije je nadanje, dar Pandorine kutije, *floskula, bolje dar fotelje Maxa Oscara, to nije onda ni kontekst ni citat ve} programirana mitologizirana stvarnost dela*. Vera u uspeh!

Skinuo je kravlji rog sa grudi, sa kog su visile svilene trake u boji *kojoj boji* i po-*eo* da duva u njega. Zvuk roga, nalik urliku zveri u samrt-nom gr-u, parao nam je u{i, tako da smo Marija, Jelisaveta i ja prislonili {ake na u{i. Kad je prestao da svira, prethodno bri{u}i pljuva-ku sa usana, stavio je pivo, konjak i vino ispred sebe, zatim je u -a{u najpre sipao vino i konjak, a zatim *drugi put u istoj re-enici* predomi{laju}i se i pivo, pa ispio.

- Nije ba{ eliksir, ne podmla|uje.

Jelisaveta se glasno smejala. Ustala je i pri{la mi.

- Opet sam se verila.

Rekla mi je to sa groznom *daj primer, kao da, ne znam ni ja, ali ne{to jako dosadno, kao da joj roditeljka zatupaste -edne devoj-ice pri-a kako ju je lepo, umereno i vaspitativno odgojila* grimasom na *i dalje lepom licu, licu koje godine i mu{karci jo{ nisu uspeli da pojedu jer je ona njih jela... licu*. Zagrlio sam je, sedela mi je u krilu sa glavom naslonjenom na ramenu.

Dugo je studirala knji`evnost u Prestonici... Posle zavr{etka studija... vratila ku}i... Udala... za nekog piljara... njena divlja priroda nije dozvoljavala... Razvela se od debelog i imu}nog piljara... nekoliko veza sa u-enicima... izba-ena sa posla kao du{evni bolesnik... *to je zanimljiv `ivot, kratko opisan, a pride skra}en i uz pomo} moje, drugarske ruke... Sada, i pored toga {to je odba-ena od svih onih ljudi kojima su gra|anska vrlina i moral na prvom mestu, ure|uje kni`evni -asopis i to po ure|iva-koj politici: "Prednost onima sa ve}im od 20 cm!"*

Evo kolike su mo}i fikcije. Da ima takvih -asopisa u Srbiji, knji`evnost bi i mogla nekako da prosperira. Dok god su u{kopljenici, dou{nici i kreteni po klanovima, redakcijama i izdava-kim preduze}ima, dok god nema snage za seksipilno pisanje i `ivotanje, do ogramma i dalje, a ne u metafizi-ku poeziju koja se ni ne rimuje, nego impotentimuje, gde vladaju idiotski ideali "superiornog i vizionarskog poetskog konzervativizma", nema `ivota ni jebozovnosti literature. Nema slavljenja erotike i humora. Dvadeset centimetara i dublje, to bi bila knji`evnost.

Ne osu|ujem je zbog nimfomanije, niti zbog bogatstva koje poseduje, ni zbog toga {to je shvatila da su pisci sa ve}om mu{kom obdareno{u bolji od onih impotentnih.

- Georgije, ne mogu vi{e sedam puta da svr{im u jednoj rundi. Kakva `ena! Daj mi njen broj telefona! Zna-i li to da starim?

Nisam mogao da razlu-im da li je to stvarno pitanje kojim sa`aljeva sebe ili je to cinizam: dobro zna da sam impotentan.

- Moj moto je: Svr{i, pa umri!

Pretpostavljam da je odgovor ne zadovoljava, ona tra`i ne{to

mного tvr | e, *tako se pravi vezani tekst* ali to od mene ne}e dobiti, *od mene bi, vala, dobila i te kako* jer ne mogu vi}e ni rukom da se zadovoljavam a kamo li udvoje! *Sada se opisuju posledice alkohola na mlad organizam umetnika, ni}ta zanimljivo.*

Jelisaveta Zinovljeva je skinula svoju ruku koja joj je visila preko ramena, ustala i po-ela da se vrtila po sobi. Svla-ila se, razbacuju}i svoju ode}u po ateljeu. Kada je bila potpuno gola, po-ela je da recituje meni dobro znanu pesmu Ezre Pounda:

- "Dok mi je jo} kosa bila ravno preko -ela odstri`ena,

Igrala sam se oko vrata, beru}i cve}e..."

Simeon je za-as prestao da se bavi alhemijom. Podigao je pogled, iznenadio se videv{i je голу, kako se vrtila u krug i recituje.

- Bo`e, spasi, ne daj na mene!

Naiskap je sasuo u grlo me}avinu iz -a}e. Oborio je glavu i nastavio da mumla i spravlja koktele, od kojih mu se samom dizala kosa na glavi.

Ja sada pauziram sa drugarskim prekucavanjem jer mi je koncentracija pobegla, a odmor da se sredim, odgledam TV, iskoristi}u da pustim kompjuter da mi i}tampa prvu u petoknji`ju "Sabranog Pravdi}a".

Marija je, do sada samo sede}i naslonjena na zid, -etvorono}ke puzala ka vratima.

- Jelisaveta, }uti! Ti stalno la`e}, a ne misli} tako!

Do}av{i do vrata, spazila me je kako netremice gledam u Jelisavetu. *Ne mo`e se imati pasus od samo jedne re-enice. Postoje -ak i kompjuterski programi za pisanje koji }alju opomenu i molbu da se proveru pasus ako je sveden na samo jednu celinu ograni-enu velikim slovom i ta-kom. Sada sam ga ja pro}irio na tri.*

- Ti isto la`e}! Ja sam ve} godinama frigidna i ne imponuje mi to. [ta ti zna} o jogi... Ti si ve}a varalica od Jelisavete. Ona bar te`i tome da je tucaju svi kojima se di`e, a ti bi da tuca} sve, iako si impotentan.

S obzirom da se nastavak pri-e mo`e prepri-ati, posle tog postupka, iskoristi}u re-nik gotovih oblika koji mi je Ser` ponudio i poku}ati po redu koji je kod njega da napi}em {togod interesantno.

Marija je oti}la u klozet, zaspala, svi su se zabrinuli, Georgije je morao da izvali vrata, onda su otkrili da sve nije toliko stra}no, kao i cela pri-a, a kraj }u ipak ostaviti.

Umire} ti, jer si izvor ljudskog bivstvovanja. Mozak nisam shvatio. Glavom vrata WC-a nastavio sam. Slu}am poslednju strofu po dogovoru lud. Me}avina na le}a, pomislio sam. Vazduh se upla}io tu gde je. Masturbirala sa glavom je, coitus reservatus, korak po korak. Sme}e}i, sa ru`i-astim bradavicama, visoko u nedosti`no nebo, mislim. Problem u glavi me}u nogama budi! ^ovek glasi: "Svr{i, pa umri mu}ki!" *Ipak, da ovo ne bi bilo tek zali-avanje na rimu, neka bude ispravljeno na: "Svru}ki, pa umri mu}ki!".* Izgovoriv{i kosu piva, verovatno ona na brzinu poru}i crn kombi-

nezon. Sitnog brusa daj! Izvuci kroz zube vrata WC-a na Tajlandu. Tebe predlo`io sam, jer, radi mi sestru, molim te! Razvalim nogom po sredini; raspala, {irom otvorila, le`ala je polugola po krajevima na morskoj pu`ini. Sigurno je hrkala alkohol preterano u brlogu, u sopstvenom izmetu ra{-ere-en. Obla-imo, nakon nekoliko dobrih {amara, nirvanu. Vla`an pe{kir iz transcidentalnih svetova netremice nas je trgao svom snagom. Re-enice u rog posrtala, ali i{la napred.

- [ta }e ti ovi pu`evi u tegli?

Pitala me je Jelisaveta izlaze}i iz ateljea. Stvarno, ostavio sam pu`eve kraj telefona u hodniku. Sasvim sam zaboravio na njih, na eksperiment. Marija me je za-u|eno pogledala. Nisam im mogao re}i za {ta sam nameravao da iskoristim pu`eve. Marija bi me ismejala, a Jelisaveta sa`aljevala. Ispalo bi da sam impotentan i kao umetnik.

- Hteo sam da spremim ve-eru, ali nisam stigao.

Slagao sam, ali bolje i tako nego da me mu-e svojim razli-itostima.

- Drugi put nas pozovi da ti Marija i ja spremimo pu`eve, ti bi ih sigurno upropastio. *Sti`e poslednji pasus, da vidimo kako }e ga fini{irati i uspe{no fa{inirati.*

Marija je ve} bila po{la za Simeonom, koji je bio duboko u aleji, nisam ga video, ali sam -uo pisku kravljeg roga. Zatim je i Jelisaveta po{la put aleje, bez pozdrava, nagaziv{i, sasvim slu-ajno, pu`a na asfaltu.

Kao i po-etak, i kraj ostaje bez male dosko-ice koju Englezi, mada ne svi, ali, eto, i neki Neenglezi, nazivaju punch-line. Taj nedostatak, bojim se (jo{ jedna anglo-sakson{tina) nije jedini, jer valjanu zavr{nicu ni ja ne umem, u trenutnom slu-aj, valjano da napi{em.

Septembar 1991.

Sa svim mojim upadicama, nova pri-a je malko kra}a od hrpe slovnih ispada koje sam dobio na drugarsko prekucavanje. Bolje bi bilo da se od po-etka pisala pri-a o -ekanju, tek da bi se imalo opravdanje da se ne iskori}avaju sve ponude za knji`evno razigravanje. Ako se i ho}e biti Penelopa, neka se biraju lep{i prosci, oni raznorodniji i zanimljiviji. Jedan od osnovnih biolo{kih zakona glasi da }e svaka `enka izabrati {to razli-itijeg, re|epojavnog i zanimljivijeg mu`jaka, ba{ da bi se taj biolo{ki eventualitet isprobao. Da nije bilo mog prekucavanja, kao retkopojavnog -ina, do uspe{ne oplodnje knji`evnosti mo`da ne bi ni do{lo. Ovako, bilo pa pro{lo.

Februar 1997.

OPROSTI SVOM KRVNIKU

o

pros

ti

svom

krv

niku

pokori

` e l j i

e

lj

v e s e l j u

pru` i ` r t v u

o

o

m

m

o

o

r

r

i

i

m m m m m m m

delji `e|

rastvori k^r u

fale} mrtvu

govorim

re-sre} krtu

ruju ritnem

smetalaca vrlem prav

hulje hitnem

dangom bangavom

mlatnem

glav

sav

prolijem

te-nost

pi{}

kjoma-no

curi

v

e

~

n

o

s

t

hram

bri pri rodi

`brd

dr̄g

g

dbeda

ve}

jo{ ijo{ ijo{

klika

pobeda

za ljuda

gro{

`olta

re

kinta

sve il ni{ta

blata za pesnika

vredi bede

da ne vide godi

pesme kraj

smiraj jata pomra-uje sunce

minuli bodi tvrdo svrbe bride

brrrrrrrrr ujjjjjjjj

rrrrrrr ojjjjjjjj kojjjjjj

sti ~ ~ ~ ~ ~ ee

iSSSSSSSSS ukanih

prickavica

crvensjajtopledaj bli`e

juno{e tra`e

sma`u

mete psuju

ko pod kujem stara nakitara

ujede vrede da grozduju

masovne pomame gladi igraju

a kad nisu mladi

hranioca otimaju

roj pojavom

konkurentski kidi{u

{te

ta sladom odi{u

napeto{u} znojavom

benigni dok

momci

sisku

cvetnu sluz

ne fermaju} ni

k i { u r i c e

curice

boc

u

guz

kroz

meso

maljavih

pod

ko`urice

blisku

zanesenih

seksom

po

krakama

golim

napoljestivaca

alavih

ko

oblak

prevrebaju

neslav^vnih

pecaro{a

~unku

bez plena trunku

vike`ivaca

se pritisnjavaju

ne zaminjavaju

prate

du{ae krivaca

to{ae

namernike

svetiklo{arae

zanimavaju

umetnike

rane

-im ih stane

`e| lo{ umor

poljub

odmah svare

ostave nam

vike
kuke
bruke

crvenpe~atne dare

ispljuvaka pune

da nas ne ukvare

njupa se

rupa se d

u

b

i

u p o r a m a l j u d i

pijaju i klijaju

bo`jeg vina sestrice

ubijane

knjigama

jastucima

vre}icama

masakrirane

krpama

pivskom

fla{om

{mljac krozid

genocidirane

ddtom

gnje~ene

prstima

lovljene

-a{ama

spaljivane

sve}ama

pr`ene

na ro{tilj zamkama

reklamirka noma
v
od

vid }udi

svitom ubica

najopasnijim

strpljenjem ludim

-eka

da

dah krila

zuj gladi

zatreperi pore

hladi paperje

ukovitla dlaka u{i

prede}

zasedom sru~i

dlan

zvizne sebe

sam

gube} tako sane mirne duge

samo dab ubio druge

cica musavica

generacije jesenje

ve} dresirane na otrove novosezonske

glede} sene

te smrti kudi

bez reda

i smisla

du{a bi joj svisla

bez rezonskega gleda

pamet prokisla

mudrastarkomaricu slu{aju}

da predetinisano je

bi}e{ li predestinisan

il ne

sna}

}e li te

smrt

sigurno ho}e

a kad

i gde

bez `elja

laki `ivot

sad

od opasnosti

vrvi vrela

skot parazit

na ringi{pilu krvi

jadne komarice pod svakim razbrljom nasilja tela

zbilja hte

-e ne vidite

ciljsmisao

`ivota komarca

jer ni svoga

ne vidite milja

ne govorite na **zdravlje** ^{prдите jela}

serete

tro{karite

ze~je kravlje

sva~je ga}e

`va}i govno

da hrani **krv**

slavlje ^{mije}

^{na} _{pod} vodom

strep*i* crvi} rije

ri} mi} gri} vi} fi} sri} gr~

hrani vr~

u`ivnjo krep*i*

brani ga briga

kad vidi{ protivnika

{ta ni{ta nije drugo

nego tvoja

boja

slika

vika

oko ~ega

oko
stega

kamena i brega snega sun~am

setila da skijam

letim

ivim

otkrivam

letila

lu-am

stucvem

kus mled plus mek

i {tek za koji

vek svog kletila {tucnem

nek krvolok do|e

skok pobrok

kod mog

homokrvoprospgigantisa

odva`ila mrenje

letilailetilailetila

ni stajala ni odmarala

svagda

gde glad joj {iklja

usli{enje

`dere redom sve

nacije

polove

rodove

ekipe

klanove

plemena

-lanove

pankere {umske

po stopalima golim

padali su s vriskom

obu-eni i goli

volim **pi~kin** dim

skrvukusom soli klima

di-im da razdoboli -asak

molimo se **milja** toni

proliv toli svima

holi makaroni klasa prima

kr~e crevaca

sr~e kri{om

skrivena pod ni{om

pu{tala

se

da

pada

sa

plafona

b

e

{

u

m

n

o

na `rtvu

`ivota rada

sledila je talas potsvesti

dlan ubica baca

al sklizava uvek

pre tvrdoga smljaca

komarica icka ca

krvca rumena ha ha

nek se lije nek se pije

ko smije nek uspije dvije trije

{mek

dobar tek

a ljudi {to **klopa**

u sobe i kujne

{pajzategle

u kupatilu ekosferi sti`e

{mr~e se kineska kreda

na bojlerskrilu {tek

tuj anemri-na bubica

smorene svesti

bleda

bez jela

{to mo`e vek

do li`e

otpatke

ko`e

po kadi

skorene

gad

bez letnje

je sranje

`ivot

smetnje

posrtanje samo

strad

tu savrstnjake spiraju tu{ i {olja

ne te{e

rad ne `ali

bolja

sudbina

be{e

jer smrad

kad

{iknu vaser

O d e e e e .

svemir

mali

o

t

v

o

r

i

s

e

bez svetlosti

`al sudbinu kali

starvinarem

skren na plen
njen plan skovan
da pitak me}e
prickavckin britak vrisak sre}e
jer saveznik debel hran~iva}
ma} sla} rastemast ljga}

vesel sa litrima krvi

otvorio je vrata

pomo} dijete

svakih pola sata

komarckinom njupstvu

bez da slasti vra}

mala

hasa li hasa

enerd` i talasa

rāsa

bela

pevala je lipo

kaρ

ρo

kaρ

ρo

kaρ

kaρ

hapala je

tekalo

je

klokalo se

salo

komaralavickinom

civkom

lako bu{i tela vre}u

vakumira jela

vrela plazme

stomaku mazne

brizne smela

sklizne sre}u

10 kila zama{}ena krila

komarice mila

{ta sad

isis celog hranioca truplo drema

vi{ nema

tu smo

kraju

glad i `elja ugledaju

najSjaju

najpulSiraju

ju

ja

godicu

kru}u naj prstima prostora

raspali se trunka

zablistavu o~i

sko~i na

mle-ne guzice

trbuh topli rodni

lice za sjalo

`ilice crvene ponornice

krateri ve} bodni

put mese-unku rutu volju dalo

mesec

mr{avi i d e b l j a mr{avi i d e b l j a mr{avi i d e b l j a

na putu tamo

ona samo mr{a

suzice salo roni

metabolizam lepr{a

spazam isto-i orgazam

topili je fotoni

gravitacija

jonosferska penetracija

trun po trunka akcija se gubila

snaga napu{tala

al sam mescu sti} ljubila

setno pti}i popla{eni posisala

kr{a ceo tovar putnika u avijonu

skrne

ko bombonu srala kosti

aluminijum posni dupetom vrne

oru` je teroristi-ke namere

`drala bez rezerve

za dezert kutije crne

aerosoli i vanzemaljci

svi pobego{e doli majci

danju je topilo

zasleplo `ivcima sunce

po -etir unce slabala

mahala krilcima mahala

mr{avog trupla extenziju

nabola u vormhol dimenziju blisku

{njupla tela p

a

d

a

vriskU

dalg od acesem alatso ej aksmotnaf akcob anejiban u ve}ivok{ob retark
zork cesem okerp eviljdiven enarts aliri{ es amerp molec urimevs

napredna `ivcmikrivca

{ljivca

pre neg {to stvarnost da mi

da sam prek

i dre-im

ski-im ko sam

bez i{ta

za ni-im

sli-im

govnu ponosa

bosa basma o poljem

zasit gladi svete vri

pod sln-cev krunc

{tuc vi did dirni

dimi teklu o no

zar soli voda metal prete

eritro tok

gra | anstva dre-av skok

u kovitlac planete vine

virtloge mnoge silne svirala

bU{la atmoko`u staru

aterirala me | `ertve na oltaru -ove-anstva podnete

crnome caru

u retorti biolego instituta

geni krvopijstva u letu bombarduju epruvetu

niko ne kunta

ple{e se na smotri

n a j k o m a r o b u v l j i j i h

nasledstava sletu

sportom modernim

u kovitlacu

genetskog in`injeringa

difuzije stiga

grupnjak hromozoma

manje briga

bljak

nem pred naukom

nema stida

rak

rida poro | ajno komaricin abdomen

sjajno sno{e} u mukama jaju hrli

pincetnim dlanom prihvata stru-njak vrli

{taj u jaje jetu

kakva novost dilj svetu

alakovolokavbuv

rezultat

tvr|i oklop i bolji skok {ira surla ve{tji skrij hitin ko`a tvrdnja
buvarica hromozomca osamdeset tri bez para `udnja

otkud ja pa sve to znam

e

nisam bio sam

tud na masakru

na bugarsko turskoj granici

iz ujeda 120 na mome telu

hromozomi za genetski dodatak

bome isce|eni su iz izbuvljaka

kad sam toliko sladak

od tad telepatskom vezom

sa monstrumom nosim krvno breme

i njegovom genealogijom

do kraja poeme

buvmar guta

ne di{e

decu kidi{e

tete seke starce proklinju} buvmarce

luta

dok sudba

kud ne dovede

sve vi{e

da dvoboj

tud

gde

gladno srce guta spoj

`ivota raznoboj svira

u

s

p

r

a

v

a

n

ko soliter

oka pr{ ljepotan

krvni gilipster

car vampira

ko je glavni krvopija

zar

suo-i se sa strahom

ni{ta

od nepoznatog

{eni

ne ti meni besni drakula

si se maskirao ko bula

si me ~ula bre

ti }e{ meni

ko sme

da ne

mre

alabuv

sko~i

pod nosom

svrabe`nom

genitalnom kosom

skriva se

i gricka

iza kolena

pod mi{ku

znojevi tu pi{ku

oko

struka

creva liju

izme | u korena prstiju

uuvo

hej buvo

hO}e po kurcu

creva sitna lo-e

u bubreg jetricu

i jo{ }e

jaoj mi ga majci

muka vampirska

krVari ga u`ivanjem

ukrvistopilise

{upljo-njaci

naapetitirali buvcarcu

svim `rtvima

istorije

netopirnima

mrtvima

sanja

filmova sta`a

utepanom tepe{ vladi

posisana

sva znanja

nezaja`a

u posljednjem ~inu

susreta najdra`a

gravitacija krvne gladi ne vene

sudar
sinu

sjajem ~ara

da sve `ene

}eri blesa

u krugu 200 kilometara

blenu Ekstazu vinu

od tam su gdes nji{u suha mesa

dobile menstruaciju SVE

bilo da imaju

godine dve

ili su ve} duboko

menopauzirale

prosperirale

vrele babe

urlale

od sre}u

verale

na prve mladi}e

i jo{ mla|e

tek {to brk

im ni~e

da zrcaj zo

zadrhtrentrudne

seke i tetke

sla|e kure

useb me}u

trpaj

brzo

dok se ose}anje nije smrzlo

usahnula kitka

oladila metke

zakraj bitka majke i }erke

kroz

komaroz

surlu

luping

mutanta

jedi

celu

mamu

guta

vare}i

je

sokovima

plena

cevka pukla

raspe rupa

utrobu svoju

predaje

sisaljci majci

puca anihilacija supa

sujetapetitber

fer je veri skeri

ubрати semafor dovoljstva trula

za sebe sam

dan

za za`avrata ~ula

stradanj

sahranjuju} seb

podanj krivca drvca

u le{u svog deteta kojeg ubi

kumi komarička

sudba ludi

ci-i boli

cička vrička jad

prickavcem

kad brbolj krvljca

toli

glad

je

s a d